

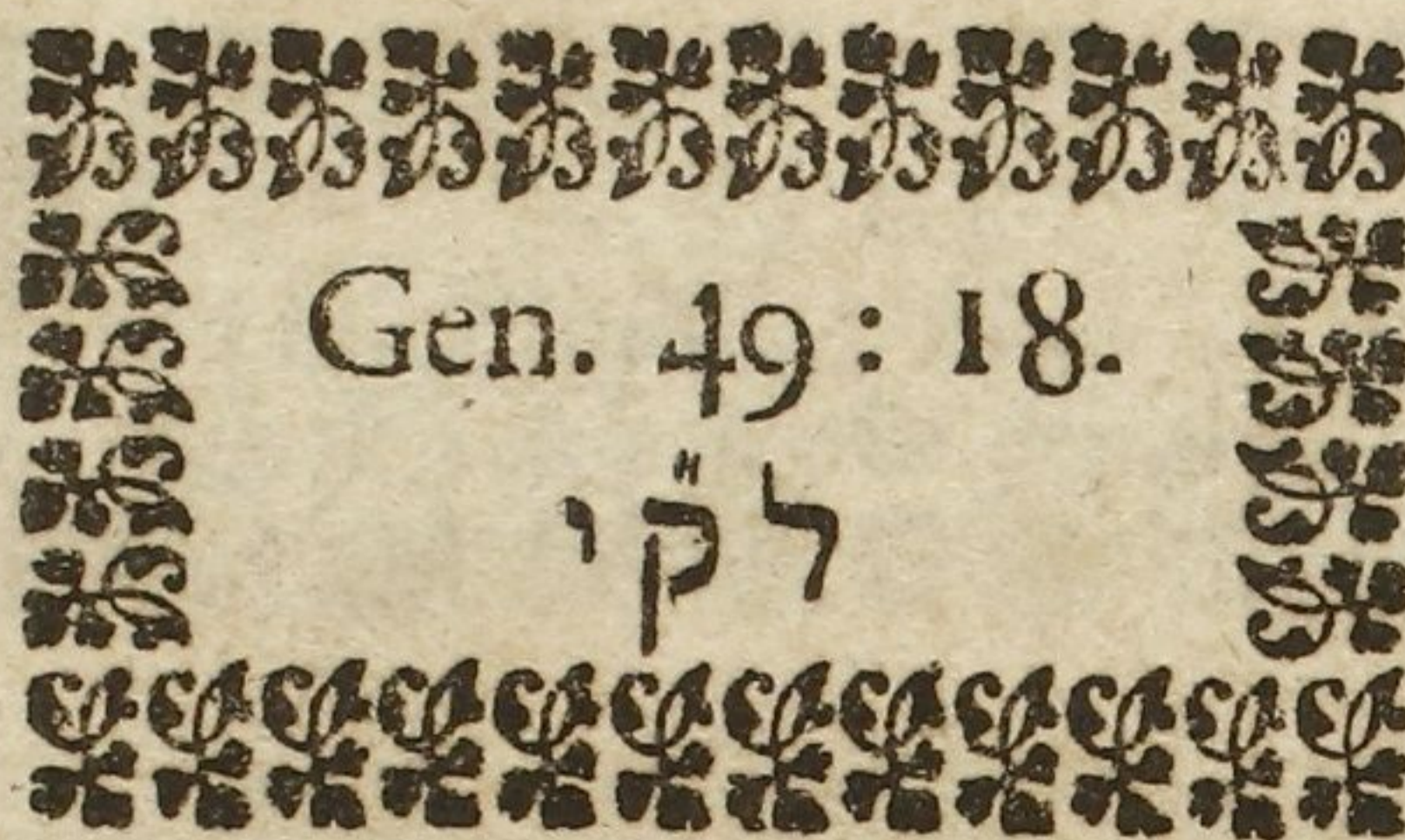
ULB Halle
007 375 00X

3

Gen. 49: 18.

לקי

ספר בראשית

hoc est

GENESIS HEBRAÏCE:

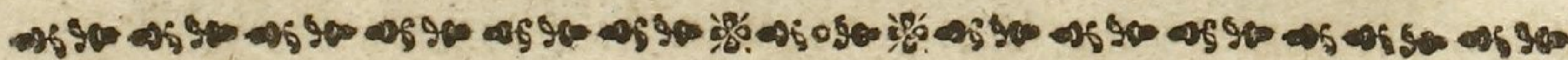
*Ex collatione antiquarum triumque
novissimarum Hebraicorum Bibliorum Edi-
tionum cum nonnullis Manuscriptis,
accurate edita*

à

M. Georgio Christiano Bürcklino.

Psalm. CXII. v. I.

אשרי איש במצות יהוה חפץ מאד :

Francofurti ad Mœnum,

Impensis JOANNIS PHILIPPI ANDREÆ.

ANNO

כמלך עתיד לכדור לפק :

Gen. 48: 18
197

1751

18

GENESIS HEBRÆICÆ

Ex collectione antiquarum et rariarum
novissimam Hebræicorum Bibliorum Edi-
tionem cum notis et Manu scriptis
accurate edita

4

M. Georgio Christiano Bücklingo

Præf. CXXI. et 1.

1751

1751

Francosibi ad Altoniam

Imperialis JOHANNIS PHILIPPI ANDREÆ

ANNO

1751

De Excellentia **GENESEOS**
ejusque IV. priorum Capitum.

*D. LUTHERUS Comment. in Gen.
cap. XXXVII. 1. f. m. 498. col. 2.*

IN Scriptura Sancta nihil
pulchrius est tota **GE-
NESI.**

*II. D. Dav. CHYTRÆUS Enar-
ratione in Genesin p. m. 4. & 499.*

*Primus Mosis Liber to-
tius sacrae Scripturae fons est.
Nam omnia reliqua Propheta-
rum & Apostolorum Scripta
velut Commentarius quidam
sunt in IV. priora Geneseos
Capita.*

X 2

Qua-

*Quatuor prima capita
Geneseos fons sunt totius Scri-
pturæ Sacræ, & omnia reliqua
Prophetarum & Apostolorum
Scripta, tanquam Commenta-
ria sunt in hæc priora Capita.*

*III. D. MAJUS in Theologia Ju-
daica, pag. 58.*

*Tria priora Geneseos Ca-
pita aliquod Theologiæ Com-
pendium complectuntur.*

He-

ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב
ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב
ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב
ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב ישיב

Hebraicorum Fontium Aestimatoribus & Scrutatoribus

שלמכון ישנא :

*U*am Censurae Vestrae hic committimus Hebraice denuo typis exscriptam *Genesis*, eam ex duobus Manuscriptis, nec non ex antiquis Tribusque illis novissimis & accuratissimis Hebr. Bibl. editionibus, Berolinensi videlicet, Hallensi & Kiloniensi emendavimus. Cum pace autem harum Editorum nonnulla in nostra seu mutavimus, seu retinui-
(3 mus.

mus. Etenim primo Cap. XIX. 20.
 vocis אֶלְטָה accentum, propter vo-
 cabulum sequens monosyllabum,
 ad penultimam syllabam, autori-
 tate loci paralleli 1. Sam. XX. 29.
 retraximus. Deinde cap. XXVI.
 22. verbum רָבו ab ipsis accentu in
 ultima syllaba posito, de quo
 quamvis Mercerus ad Pagnini
 Thesaurum L.S. scribat: esse Mil-
 ra præter morem, (conf. Leus-
 denius in Clave Hebr. ad c.l. ubi
 statuit: hic extra ordinem accen-
 tum scribi in fine, uti etiam fiat in
 paucis aliis. Verum ea omnia vi-
 tiosa nos habemus.) nihilominus
 ob analogiam Verborum Ajin
 Vav in penultima eum collocavi-
 mus, quemadmodum in editione
 Sacri Codicis Wittebergensi An-
 no 1587. deprehenditur. Porro
 cap.

cap. XXVII. 32. in voce penulti-
 ma דַּגֶּשֶׁךְ Dagesch ex ד ratione
 Grammaticali coacti, quodque de-
 est in Manuscriptis Bibliorum
 Fragmentis, quæ Summe Rev. Dn.
 D. MAJUS, & Generosissimus
 Vir ab UFFENBACH, Fran-
 cofurti, possident, expunximus.
 Præterea cap. XXXV. 22. in lo-
 co Piskato vexatoque, quem Pfeif-
 ferus in Dub. Vex. non examina-
 vit, & de quo Reinbeckius Vare-
 nii verba adduxit, ac Hallensium
 Bibliorum Auctor cum Hillero &
 Or Thora statuit, natam ibi esse
 accentuum geminationem ex di-
 versitate codicum, quorum alii
 unum, alii duos versus ex hocce
 commate fecerint, Piskam omisi-
 mus, quia ob simplicem accentuum
 in hemistichio posteriori sequelam,
 cor-

corruptum eum cum Nonnemine
 judicamus. Adhæc cap. XLII. 25.
 & 35. Dagesch in פ vocabuli כַּפִּיָהֶם
 ejecimus. Tandem in notis Ma-
 soreticis, clausulæ ejus adjectis,
 sequentem ver sum totum: וְאוֹתוֹת ד'
 in אלפים ושלש מאות ותשעים והמשה
 dictis tribus editionibus desidera-
 tum, cum Francofurtensi nostra
 cumq; Buxtorfii retinuimus. Pau-
 ca hæc præfationis loco præfari,
 Vestrumque de iis judicium
 comperiri voluimus,

יְהוָה עִמָּכֶם:

LIBER

LIBER I. MOSIS.

ΓΕΝΕΣΙΣ Græc. GENESIS Lat.

Hebræis

בראשית

CAP. I.
Historia
creationis
universalis

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : א
 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
 3 אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי
 4 אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
 5 אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים
 6 לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום

א

אחד : ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
 6 מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
 7 אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
 8 כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר

ב

יום שני : ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום
 9 אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה
 10 ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב :
 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מוריע זרע עץ
 12 פרי עשה פרי למנו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן
 13 ותוצא הארץ דשא עשב מוריע זרע למינהו ועץ עמה
 14 פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : יהי

ג

ערב ויהי בקר יום שלישי : ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להחיל בין
 14 היום ובין הלילה והיו לאת ולמועדים ולמים ושנים :
 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי

כ

A N

ב רבתי v. i.

16 כן : ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את
המאור הגדל למשלת היום ואת המאור הקטן
17 למשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים
18 ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים
19 כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : פ
כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
21 על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
22 אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
23 ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי : פ
24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
בה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את
חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
26 רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
27 הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו
28 בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
29 חיה רמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב יזרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העין אשר בו פרי עין זרע זרע לכם יהיה
ל לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל
רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק
עשב

עֵשֶׂב לֶאֱכֹלָה וַיְהִי כֵן : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר 31
עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם

הַשֵּׁשִׁי :

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם אֵלֶּה 32

הַשְּׁבִיעִי מִלְאֲכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִכָּל מְלֶאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם 3

הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי כֵן שָׁבַת מִכָּל מְלֶאכְתּוֹ אֲשֶׁר 11

פָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת 4

יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וְכָל יְשִׁיחַ הַשָּׂדֶה ה

טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא

הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת

הָאָדָמָה : וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי 6

הָאָדָמָה : וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֶר מִן 7

הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ 8

חַיָּה : וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּזֶן בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשַׁם עֵץ אֶת 8

הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר : וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה 9

כָּל עֵץ נֹחַמֵד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ

הַגֶּזֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע : וְנָהָר יָצָא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת 1

אֶת הַגֶּזֶן וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רִאשִׁים : שֵׁם 11

הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסּוּבֵב אֶת כָּל אֶרֶץ הַחֹוּלָה אֲשֶׁר

שֵׁם הַזָּהָב : וְזָהָב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלָח וְאֶבֶן 12

הַשָּׁהָם : וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוּבֵב אֶת כָּל 13

אֶרֶץ כּוּשׁ : וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי הַדִּיקָל הוּא הַהֶלֶךְ 14

קְדָמַת אֲשׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרָת : וַיִּקַּח יְהוָה 15

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֶן עֵדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה :

וַיִּצַּו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ הַגֶּזֶן אֲכַל 16

הָאֲכַל : וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי 17

ביום א ב 2 A

ה. זעירא 4.

CAP. II.
Particula-
ris hominis
creati.

CAP. II.
Particula-
ris hominis
creati.

18 ביום אכלך ממנו מות תמות : ויאמר יהוה אלהים
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו :
19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת
כל עוף השמים ויבא אל האדם לדאור מה יקרא לו
כ וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא
האדם שמות לכל חבהמה ולעוף השמים ולכל חית
השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל יהוה
אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו
22 ויסגר בשר תחתנה : ויבן יהוה אלהים את הצלע
23 אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
24 יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת : על כן יעזב איש
את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד :
כה ויהיו שניהם ערום האדם ואשתו ולא יתבששו :

CAP. 1. III.

Hominis
lapsus.

א והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא
2 תאכלו מכל עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש
3 מפרי עץ הגן נאכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו :
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו : כי ידע
אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
6 כאלהים ידעי טוב ורע : ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל וכי תאורה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
7 ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל :
8 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירום הם ויתפרו עלה
8 תאנרה ויעשו להם חגורת : וישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
9 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא יהוה
אלהים

דגש אחר שורק. 25.

אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : ויאמר את קלך
 שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא : ויאמר מי
 הניר לך כי עירם אתה המן העין אשר צויתך לבלתי
 אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה אשר נתתה
 עמדי הוא נתנה לי מן העין ואכל : ויאמר יהוה
 אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
 השיאני ואכל : ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
 כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
 השדה על נהנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך :
 ואיכה אשירת בניך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה
 הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב : ס אל
 האשה אמר הרבה ארבה בעצבונך והרבה בעצב
 תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך :
 ס ואלאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מן העין אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו
 ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
 חיך : וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
 השדה : בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל
 האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
 תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה כ
 אם כל חי : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנורת
 עור וילבשים : פ
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם הוה כאחד ממנו
 לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעין
 החיים ואכל וחי לעלם : וישלח יהוה אלהים מגן
 עזר לעבד את האדמה אשר לקח משם : ויגרש את
 האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט
 החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים : ס
 והאדם א ; נ

CAT. 117
 Folium
 30
 Gen. in lib.
 3. 1. 1.

CAP. IV. Postteritas hominis delata in Habele.

א והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין
 2 ותאמר קניתי איש את יהוה : ותסוף ללדת את אחיו
 את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה :
 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה :
 4 והבל הבית גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע
 ה יהוה אל הבל ואל מנחתו : ואל קין ואל מנחתו לא
 6 שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל
 7 קין למה תדרה לך ולמה נפלו פניך : הלוא אם תטיב
 שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך
 8 תשוקתו ואתה תמשל בו : ויאמר קין אל הבל אחי
 ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
 9 ויהרגהו : ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר
 י לא ידעתי השמר אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול
 11 דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה : ועתה
 ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת
 12 את דמי אחיך מידך : כי תעבד את האדמה לא
 13 תסוף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ : ויאמר קין
 14 אל יהוה גדול עוני מנשא : הן גרשת אתי היום
 מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
 טו והיה כל מצאי יהרגני : ויאמר לו יהוה לכן כל הרג
 קין שבעתים יקם ושם יהוה לקין אות לבלתי הכות
 16 אתו כל מצאו : ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
 17 קדמת עדן : וידע קין את אשתו ותהר ותלד את
 18 הנוק ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו הנוק :
 ומחייאל לחנוק את עירד ועירד ילד את מחיאל
 ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך :
 19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית
 כ צלה : ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל
 ומקנה

ומקנה : ושם אחיו יובל הויה אבי כל תפיש כנור 21
 ועוגב : וצלה גם הויה ילדה את תובל קין ליש כל 22
 הרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה : ויאמר 23
 למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האננה
 אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי : כי 24
 שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה : וידע אדם כה
 עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת
 לי אלהים זרע אחר תחרת הכל כי הרגו קין : ולשת 26
 גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא
 בשם יהוה : ם זה ספר תולדת אדם ביום א
 ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו : זכר 2
 ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום
 הבראם : ויהי אדם שלשים ומאת שנה וילד בדמותו 3
 בצלמו ויקרא את שמו שת : ויהיו ימי אדם אחרי 4
 הולידו את שת שמנה מאת שנה וילד בנים ובנות :
 ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלושים ה
 שנה וימת : ם ויחי שת חמש שנים ומאת 6
 שנה וילד את אנוש : ויחי שת אחרי הולידו את 7
 אנוש שבע שנים ושמה מאות שנה וילד בנים ובנות :
 ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה 8
 וימת : ם ויהי אנוש תשעים שנה וילד 9
 את קינן : ויהי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש י
 עשרה שנה ושמה מאות שנה וילד בנים ובנות :
 ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה 11
 וימת : ם ויחי קינן שבעים שנה וילד את 12
 מהלאל : ויחי קינן אחרי הולידו את מהלאל 13
 ארבעים שנה ושמה מאות שנה וילד בנים ובנות :
 ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה 14
 וימת

CAP. ה. V.
 Restituta
 in Schetho.

טו וימת : ם ויחי מהללאל חמש שנים
 16 וששים שנה ויולד את ירד : ויחי מהללאל אחרי
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה
 17 ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי מהללאל חמש
 ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת : ם
 18 ויחי ירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את
 19 חנוך : ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות
 כ שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי ירד שנים
 21 וששים שנה ותשע מאות שנה וימת : ם ויחי
 חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח :
 22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את
 23 מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהי
 כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה :
 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו פי לקח אתו
 כה אלהים : ם ויחי מתושלח שבע ושמונים
 26 שנה ומאת שנה ויולד את למך : ויחי מתושלח אחרי
 הולידו את למך שנים ושמונים שנה ושבע מאות
 27 שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי מתושלח תשע
 28 וששים שנה ותשע מאות שנה וימת : ם ויחי
 למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן :
 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו מפעשענו
 ל ומעצבון דינו מן האדמה אשר ארדה ידוה : ויחי
 למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש
 31 מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהי כל ימי למך שבע
 32 ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת : ם ויהי
 נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את
 א הם ואת יפת : ויהי כיהחל האדם לרב על פני
 2 האדמה ובנות ילדו להם : ויראו בני האלהים את
 בנות

CAP. VI.
 Caufa &
 mandatum
 struendæ
 arcæ.

הקורא יטעים הגריש קודם התרסא v. 29.

בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טִבַּת הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר
 בָּחָרוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יִדְוֶן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשָׁנָם 3
 הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה : הַנְּפִלִים הָיוּ 4
 בְּאֶרֶץ בְּיָמֵים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי
 הָאֱלֹהִים אֶל-בְּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַמַּהְגֵּבִים
 אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם : פ

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וְכָל יֶעֱזֵר ה
 מַחְשַׁבְתָּ לִפְנֵי רַק רַע כָּל הַיּוֹם : וַיִּנָּחַם יְהוָה כִּי עָשָׂה 6
 אֶת-הָאָדָם בְּאֶרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל-לִבּוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה 7
 אִמָּחָה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי
 כִּי עָשִׂיתָם : וְנָח מִצָּא הֵן בְּעֵינַי יְהוָה : 8

פ פ פ כ 2

אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת נָח נֹחַ אִישׁ צְדִיק תָּמִים הָיָה 9
 בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ : וַיִּוֹלַד נֹחַ 10
 שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת : וַתִּשְׁחַת 11
 הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס : וַיֵּרָא 12
 אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-
 בָּשָׂר אֶת-דְּרָכָהּ עַל-הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר 13
 אֱלֹהִים לְנֹחַ קַן כָּל-בָּשָׂר בָּיָא לִפְנָי כִּי-מִלֵּא הָאָרֶץ
 חָמָס טַפְנֵיהֶם וְהִנֵּנִי מִשְׁחִיתָם אֶת-הָאָרֶץ : עֲשֵׂה לְךָ 14
 תֵּבָה עֲצֵי-גִפְרִית קַנִּים תַּעֲשֶׂהָ אֶת-הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ
 מַבֵּית וּמַחוּיָן בַּכֹּפֶר : הִיא אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂהָ אֹתָהּ שְׁלֹשׁ 15
 מֵאוֹת אַמָּה אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רְחֹבָהּ וּשְׁלֹשִׁים
 אַמָּה קוֹמָתָהּ : צִהַר תַּעֲשֶׂהָ לַתֵּבָה וְאֶל-אַמָּהּ 16
 תַּכְלִינָה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תַּשִּׂים תַּחְתִּיּוֹם
 שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂהָ : וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת-הַמִּבּוּל 17

מים ב B

מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים
 18 מתחת השמים כל אשר בארץ ינוע: והקמתי את
 בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
 19 ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל
 תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו:
 כ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש
 21 האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה
 קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
 22 לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו
 א אלהים כן עשה: ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
 ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
 2 הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
 שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
 3 שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה
 4 זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כלי לים
 עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה ומהיתי את כל היקום אשר עשיתי
 ה מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה:
 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני
 8 מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר
 איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה:
 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
 י צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול
 11 היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח
 12 בחודש השני בשבעה עשר יום לחודש ביום הזה
 נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
 בעצם

CAP. VII. Diluvium.

הוא בקמין 19. 7.

13 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וַיִּפֹּת בְּנֵי נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ
 14 נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם אֶל הַתֵּבָה : הֵמָּה וְכָל־
 הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ
 עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף הַעוֹף לְמִינֵהוּ כָּל־צִפּוֹר כָּל־
 15 כָּנָף : וַיָּבֹאוּ אֵלֶיךָ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שָׁנַיִם מִכָּל־הַבֶּשֶׂר
 16 אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים : וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בֶּשֶׂר
 17 בָּאוּ בְּאִשְׁרֵי צִוְּהָ אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֵּר יְהוָה בַּעַד : וַיְהִי
 הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־
 18 הַתֵּבָה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ : וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד
 19 עַל־הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : וְהַמַּיִם גָּבְרוּ
 מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־
 20 תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם : חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ
 21 הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים : וַיִּגְוַע כָּל־בֶּשֶׂר הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ
 בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ
 22 וְכָל־הָאָדָם : כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּי מִכָּל־
 23 אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מֵתוֹ : וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר־עַל־
 פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׁאַר אַדְנֹחַ וְאִשְׁרֵי אֹתוֹ
 24 בַּתֵּבָה : וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמֵשִׁים וּמֵאָתָּה
 יוֹם : וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ
 עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם : וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיַנֹת תְּהוֹם
 2 וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלָא הַנֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמַיִם :
 3 וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וַיָּשׁוּב וַיִּחְסְרוּ
 4 הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמֵשִׁים וּמֵאָתָּה יוֹם : וַתֵּנַח הַתֵּבָה
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל־
 הַר־אֲרָט : וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וַחֲסוּר עַד־הַחֹדֶשׁ הַחֲדָשִׁי
 הָעֲשִׂירִי בְּעֲשִׂירֵי בָּאָחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאָה דָּאֲשִׁי
 הַהָרִים

Cap. II. IX.
 Restauratio
 generis
 humani.

B 2 ב ב

6 הַהַרִּים : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־
 7 חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֶרֶב
 וַיֵּצֵא יוֹצֵא וּשְׁבוּב עַד־יִבְשַׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ :
 8 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאֹתוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוֹ הַמַּיִם
 9 מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה : וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה
 מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־
 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־
 10 הַתֵּבָה : וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסַּף שֹׁלַח אֶת־
 11 הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה : וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵעֵת עֶרֶב וְהָנִחַ
 עָלֶיהָ זֵית טָרֵף בִּפְיָהּ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל
 12 הָאָרֶץ : וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־
 13 הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד : וַיְהִי בְּאַחַת וָשֵׁשׁ
 מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשִׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חֲרִבּוֹ הַמַּיִם מֵעַל
 הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת־מִכְסֵּה הַתֵּבָה וַיִּרְא וְהִנֵּה חֲרִיב
 14 פְּנֵי הָאֲדָמָה : וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם
 15 לַחֹדֶשׁ יִבְשָׁה הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־
 16 נֹחַ לֵאמֹר : צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ וּנְשֵׂי־
 17 בְנֶיךָ אִתְּךָ : כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשֶׂר בְּעוֹף
 וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ
 18 וְשָׂרְצוֹ בְּאָרֶץ וּפְרוֹ וּרְבוּ עַל־הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו
 19 וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׂי־בָנָיו אִתּוֹ : כָּל־הַחַיָּה כָּל־הַרְמֵשׁ וּכְלֵי־
 הָעוֹף כָּל־רוֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־
 כ הַתֵּבָה : וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל־הַבְּהֵמָה
 21 הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל־הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ : וַיִּרַח
 יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־לְבוֹ לֹא־אֶסַּף
 לְקַלְלֵךְ עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יַעַר לֵב
 הָאָדָם רָע מִנְעֻרָיו וְלֹא־אֶסַּף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי
 22 כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי : עַד־כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקֹץ וְחֹם
 וְקִיץ

היצא ק. 17. v.

CAP. ט IX.
Noachi
ebrietas,
benedictio
filiorum.

א וקִיץ וְחֹרֵף וַיּוֹם וּלְיֵלֶה לֹא יִשְׁבְּתוּ : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ : וּמִזֵּרְעֵכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עֲלֵי כָל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה וּבְכָל־הַגִּי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ : כָּל־דָּמָשׁ אֲשֶׁר הוּא־הִי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רָק עֵשֶׂב נִתְּתִי לָכֶם אֶת־כָּל־אֵד בֶּשֶׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ : וְאֵךְ אֶת־דַּמְכֶם לִנְפְשֵׁיכֶם אֲדָרְשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדָרְשָׁנִי וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדָרְשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם : שִׁפְךָ דָּם הָאָדָם כַּאֲדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי כִצְלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם : וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר : וְאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאִת־זֶרְעֵכֶם אַחֲרֵיכֶם : וְאֶת־כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף בְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מְכֹל יִצְאֵי הַתֵּבָה לְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ : וְהָקִמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכָּרֵת כָּל־בֶּשֶׂר עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת־אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם : אֶת־קִשְׁתִּי נִתְּתִי בְּעַנְן וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ : וְהָיָה בְּעַנְנִי עֵנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעַנְן : חִכְרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה כְּכֹל־בֶּשֶׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר : וְהִיתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעַנְן וְרָאִיתָהּ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה כְּכֹל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת־אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הָקִמְתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ :

CAP. IX.
Nostri
episcopi
benedictio
thomae

18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם ותם ויפרא ותם
 19 הוא אבי כנען : שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה
 20 כל הארץ : ויחל נח איש האדמה ויטע כרם : וישת
 21 מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה : וירא חם אבי
 22 כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ : ויקח שם
 ויפרא את השמלה וישמו על שכמם שניהם וילכו
 אחרנית ויכפו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
 24 וערות אביהם לא דאו : ויקח נח מיינו וידע את אשר
 25 עשה לו בנו הקטן : ויאמר ארוך כנען עבד עבדים
 26 יהיה לאחיו : ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען
 27 עבד למו : יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי
 28 כנען עבד למו : ויחיינה אהר המבול שלש מאות
 29 שנה וחמשים שנה : ויהי כל ימי נח תשע מאות

שנה וחמשים שנה וימת :

פ

CAP. X.
Generis
humani
propagatio.

א ואלה תולדות בני נח שם הם ויפרא וילדו להם בנים
 2 אהר המבול : בני יפת גמר ומנוג ומדי וינו ותבל
 3 ומשך ותירם : ובני גמר אשכנז וריפת ותנרמה : ובני
 4 יון אלישה ותרשיש כתים ורדנים : מאלה נפרדו אי
 5 הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם פגויהם :
 6.7. ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען : ובני טיש סבא
 וחיליה וסבתה ורעמה וסבתבא ובני רעמה שבא
 8 ורדן : וכוש ילד את נמרד המלך לדורות גבר
 9 בארץ : הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
 10 כנמרד גבור ציד לפני יהוה : ותהי ראשית ממלכתו
 11 בכל ארץ ואבר וכלנה בארץ שנער : מן הארץ ההוא
 12 יצא אשור ויבן את נינוה ואת דהבת עיר ואת כלח :
 13 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה :
 ומצרים ילד את לודים ואת עמים ואת להבים ואת
 נפתחים

14 נפתחים : ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו
 משם פלשתים ואת כפתרים : ס וכנען ומו
 16 ילד את צידן בכרו ואת חת : ואת היבוס ואת
 17 האמרי ואת הגרגשי : ואת החוי ואת הערקי ואת
 18 הפיני : ואת הארודי ואת הצמרי ואת ההמתי ואחר
 19 נפצו משפחות הכנעני : ויהי גבור הכנעני מצידן
 באכה נדרה עד ערה באכה סדמה ועמרה וארמה
 וצבים עד לשע : אלה בני חם למשפחתם לשנתם כ
 21 בארצתם בנויהם : ס ולשם ילד נם הוא
 22 אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול : בני שם עילם
 23 ואשור וארפכשד ולוד וארם : ובני ארם עויז וחול
 24 וגתר ומש : וארפכשד ילד את שלה ושלה ילד את
 עבר : ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי כימו כה
 26 גפלה הארץ ושם אחיו יקטן : ויקטן ילד את אלמודד
 27 ואת שלף ואת הצרמור ואת ירה : ואת הדורם
 28 ואת אוזל ואת דקלה : ואת עובל ואת אבימאל
 29 ואת שבא : ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל
 אלה בני יקטן : ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר ל
 31 הקדם : אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארצתם
 32 לגויהם : אלה משפחת בני נח לתולדתם בנויהם
 ומאלה נפרדו הגוים בארץ אתר המבול : פ

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי א
 2 בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם :
 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
 לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם
 4 לחמר : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
 בשמים ונעשה לנו שם פן נפויז על פני כל הארץ :
 וירד יהוה לראות את העיר והמגדל אשר בנו ה
 בני

Cap. XI. יא
 Eiusdem
 corruptio,
 turris Ba-
 bel, disper-
 sio gen-
 tium, &
 Abrami
 exitus ex
 Ure.

קמץ בזק. v. 3. יוצבוים ק. v. 19.

6 בני האדם : ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
7 לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
אשר יזמו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם שפתם
8 אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : ויפץ יהוה אתם
9 משם עד פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר : על כן
קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ
י אלה תולדות שם שם בן מאת שנה ויולד את
יא ארפכשד שנתים אחר המבול : ויחי שם אחרי הולידו
את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות :
יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד
יג את שלח : ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות :
יד ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר :
טו ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע
יז מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויחי
יח עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג : ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
יט שנה ויולד בנים ובנות : ויחי פלג
כ שלשים שנה ויולד את דעו : ויחי פלג אחרי הולידו
את דעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
כ ובנות : ויחי דעו שנים ושלשים שנה
כא ויולד את שרוג : ויחי דעו אחרי הולידו את שרוג
שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות :
כב ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור : ויחי
כג שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים
כד ובנות : ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד
כה את תרח : ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע
עשרה

קמץ בזק. נ. ו. י.

עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות :
 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור 26
 ואת הרן : ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם 27
 את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט : וימת הרן 28
 על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים :
 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי 29
 ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי
 יסכה : ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ויקח תרח את לי
 אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו
 אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
 ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם : ויהיו ימיתרח 32
 חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן :

פ פ פ ג 3

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצה וממולדתך א
 ומבית אביך אל הארץ אשר אראך : ואעשך לגוי 2
 גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה 3
 מברכך ומקללך אאר ונברכו כך כל משפחת
 האדמה : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך 4
 אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
 מחרן : ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ה
 ואת כל דכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
 בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען :
 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה 6
 והכנעני אז בארץ : וירא יהוה אל אברם ויאמר 7
 לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
 הנראה אליו : ויעתק משם הדרה מקדם לבית אל 8
 ויש אלהה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח
 ליהוה

CAP. II.
 XII.
 Abrahami
 profectio
 in Canaan.

CAP. II.
 XII.
 Abrahami
 profectio
 in Canaan.

c 1

9 ליהוה ויקרא בשם יהוה : ויסע אברהם הלך ונסוע

הנגבה :

10 ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם כי

11 כבד הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה

ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת

12 מראה את : והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו

13 זאת והרגו אתי ואתך יחיו : אמרינא אחתי את למען

14 ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך : ויהי כבוא אברהם

מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא

15 מאד : ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה

16 ותקח האשה בית פרעה : ולאברהם היטיב בעבורה

ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחה ואתנת

17 וגמלים : ויגנע יהוה את פרעה ונגעים גדלים ואת ביתו

18 על דבר שרי אשת אברהם : ויקרא פרעה לאברהם

19 ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך

הוא : למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה

כ ועתה הנה אשתך קח ולך : ויצו עליו פרעה אנשים

א וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו : ויעל אברהם

מצרים היום ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה :

10 ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב : וילך למסעו

מנוב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה

4 בתחלה בין בית אל ובין העי : אל מקום המזבח

אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברהם בשם

ה יהוה : וגם ללוט ההלך את אברהם היה צאן ובקר

6 ואהלים : ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה

7 רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו : ויהיריב בין רעי

מקנה אברהם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז

8 ישב בארץ : ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבה

ביני

CAP. 13.
XIII.
Abrahami
reditus ex
Ægypto.

בני ובניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנהנו :
 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
 ואימנה ואם הימין ואשמאלה : וישא לוט את עיניו
 וירא את כל כפר הירדן כי כלה משקה לפני
 שהת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהודה כארץ
 מצרים באבה צער : ובחר לו לוט את כל כפר 11
 הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : אברם 12
 ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד
 סדם : ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד : ויהוה 13
 אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מקמו שאל נא עיניך 14
 וראו מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
 זימה : כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה 15
 ולדעך עד עולם : ושמתי את זרעך בעפר הארץ 16
 אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך
 ימנה : קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך 17
 אתננה : ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר 18

בחרון ויבן שם מזבח ליהוה : פ

והי בימי אמרפל מלך שנער אריון מלך אלסר א
 כדורלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים : עשו מלחמה 2
 את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאבי
 מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע היא
 צער : כל אלה חברו אל עמק השוים הוא ים 3
 המלח : שתיים עשרה שנה עבדו את כדורלעמר 4
 ושלש עשרה שנה מרדו : ובארבע עשרה שנה בא ה
 כדורלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את דפאים
 בעשתרת קרנים ואת הזזים בהם ואת האימים בשוה
 קריתים : ואת הודי כהרם שער עד איל פארן 6
 אשר על המדבר : וישבו ויבאו אל עין משפט היא 7

CAP. י"ד
 XIV.
 Bellum
 pentapoli-
 tanum,

קדש C 2 ב 1

צבויים ק. 3. 7

קדש ויבנו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי
 8 הישב בחצצון תמר : ויצא מלך סדם ומלך עמרה
 ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע הוא צער ויערכו
 9 אתם מלחמה בעמק השדים : את כדרלעמר מלך
 עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוק
 10 מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה : ועמק
 השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה
 11 ויפלו שמה והנשארים הרה נסו : ויקחו את כל
 12 רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו : ויקחו את
 לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם :
 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
 ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית
 14 אברם : וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
 חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות ויירד
 15 עד הן : ויהלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכנס וירדפם
 16 עד הובקה אשר משמאל לדמשק : וישב את כל
 הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את
 17 הנשים ואת העם : ויצא מלך סדם לקראתו אחרי
 שובו מהכורת את כדרלעמר ואת המלכים אשר
 18 אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך : ומלכי צדק
 מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון :
 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
 כ וארץ : וברוך אל עליון אשר מגן צדיק בידו ויתן לו
 21 מעשר מכל : ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
 22 הנפש והרכש קח לך : ויאמר אברם אל מלך סדם
 23 הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ : אם
 מחוט ועד שרוך נעל ואם אקה מכל אשר לך ולא
 24 תאמר אני העשרתי את אברם : בלעדי רק אשר
 אכלו

יצבוים ק. v. 8.

אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשכל וממלא הם יקחו חלקם : אחר א
הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד : ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי 2
חולק עירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר : ויאמר 3
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי :
והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר 4
יצא ממעיך הוא יירשך : ויוצא אתו החוצה ויאמר 5
הפט נגא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : והאמן ביהוה ויחשבה 6
לו צדקה : ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור 7
כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה : ויאמר 8
אדני יהוה בפח ארע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה 9
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
וגזל : ויקח לו את כל אלה ויבטר אתם בתוך 10
ויבן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בטר :
וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם : ויהי השמש 11
לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשבה
גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע תדע כי גר 13
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה : ויום את הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי 14
בן יצאו ברכש גדול : ואתה תבוא אל אבתיך בשלום 15
תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה כי לא 16
שלם עון האמרי עד הנה : ויהי השמש באה ועלמה 17
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
האלה : ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר 18
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר

CAP. 14.
XV.
Abrahamo
promittitur
semen.

הגדול C 3 1 1

אשר יקחו חלקם

19 הגדול נהר פרת : את הקניזי ואת הקניזי ואת הקדמני :
 20 ואת ההתי ואת הפרזי ואת הרפאים : ואת האמרי
 ואת הכנעני ואת הנרנשי ואת היבוסים :
 א ושדי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
 2 ושמה הנגר : ותאמר שדי אל אברם הנה נא עצרני
 יהודה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה מפנה
 3 וישמע אברם לקול שדי : ותקח שדי אשת אברם
 את הנגר המצרית שפחתה מקין עשר שנים לשבת
 אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
 4 לאשה : ויבא אל הנגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל
 ה גברתה בעיניה : ותאמר שדי אל אברם חמסי עליך
 אנכי נתתי שפחתי כהיקך ותרא כי הרתה ואקל
 6 בעיניה ישפט יהודה בני וביניך : ויאמר אברם אל
 שדי הנגר שפחתך בידך עשי לה הסוב בעיניך ותענה
 7 שדי ותברח מפניה : וימצאה מלאך יהודה על עין
 8 המים במדבר על העין בדרך שור : ויאמר הנגר
 שפחת שדי אימורה בארת ואנה תלכי ותאמר מפני
 9 שדי גברתי אנכי ברתת : ויאמר לה מלאך יהודה שובי
 י אל גברתך והתעני תחת ידיה : ויאמר לה מלאך
 11 יהודה הרבה ארבה ארת זרעך ולא יספר מרב : ויאמר
 לה מלאך יהודה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו
 12 ישמעאל כי שמע יבנה אל עניך : ויהי היום פורא
 אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון :
 13 ותקרא שם יהודה הדבר אליה אתה אל ראי פי
 14 אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי : על כן קרא לבאר
 טו באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד : ותלד הנגר
 16 לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הנגר
 ישמעאל : ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת
 הנגר

CAP. 15.
 XVI.
 Abrahami
 conjunctio
 cum Ha-
 gare.

נקוד על ל כתר א. י. ז.

CAP. XVII.
Foedus cum
Abrahamo
divinitus
initum.

הגר את ישמעאל לאברם : ויהי אברם א
 בן תשעים שנה ותשע שנים ויבא יהוה אל אברם
 ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים :
 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד :
 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר :
 4 אני
 הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים : ולא יקרא ה
 עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון
 6 גוים נתתיך : והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
 7 ומלכים ממך יצאו : והקמתי את בריתי ביני ובינך
 ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להזרה לך
 8 לאלהים ולזרעך אחריו : ונתתי לך ולזרעך אחריו
 את ארץ מגיד את כל ארץ כנען לאחות עולם
 9 והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים אל אברהם
 10 ואתה את בריתי תשמור אתה וזרעך אחריו לדרתם :
 11 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
 אחריו המול לכם כל זכר : ונמלתם את בשר
 12 ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם : ובן שמנת
 ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת
 13 כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא : המול
 ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם
 14 לברית עולם : וערל זכר אשר לא ימול את בשר
 ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי
 15 הפר : ויאמר אלהים אל אברהם
 שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה :
 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
 לגוים מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על פניו
 17 ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה
 18 הבת תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל
 האלהים

CAP. XVII.
Foedus cum
Abrahamo
divinitus
initum.

CAP. XVII.
Folios cum
Abraham
divinus
vultus

19 האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך : ויאמר אלהים
 אכל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
 והקמתי את בריתי אתו לברית עלם לזרעו אחריו :
 כ ולישמעאל שמעתך הנה ברכתי אתו והפריתי
 אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 21 יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת בריתי אקים את יצחק
 אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת :
 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויקח
 23 אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
 כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל
 את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 24 אלהים : ואברהם בן השנים ותשע שנה בהמלו בשר
 כה ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
 26 את בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם
 27 וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו ילד בית ומקנת כסף
 מאת בן זכר נמלו אתו :

פ פ פ ד 4

CAP. XVIII.
XVIII.
Angelorum
visitatio.

א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
 2 האהל כחם היום : וישא עינו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
 3 וישתחו ארצה : ויאמר הנה אנכי עומד בקרבך
 4 בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך : יקחנא מעטמים
 ה ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה פת לחם
 וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על
 6 עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת : וימהר
 אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
 7 קמח סלת לרשי ועשי עגות : ואל הבקר רץ
 אברהם

קדש. 3. 1.

אברהם ויקח בזבקר רך וטוב ויתן אל הנער
וימחר לעשות אתו : ויקח חמאה וחלב ובן הבקר 8
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
ויאכלו : ויאמרו אליו איה שרה ויאמר הנרה 9
באהל : ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן י
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והיא אחריו :
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה 11
ארח בנשים : ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי 12
בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן : ויאמר יהוה אל 13
אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלך
ואני זקנתי : היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך 14
כעת חיה ולשרה בן : ותכחש שרה לאמר לא ט
צחקתי כי ראה ויאמר לא כי צחקת : ויקמו משם 16
האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמו
לשלחם : ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני 17
עשה : ואברהם היו יהוה לגוי גדול ועצום ונברכו בו 18
כל גוי הארץ : כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו 19
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו : ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה פירבה וחטאתם כ
כי כברה מאד : ארדה נא וארא את הכצעקתה הפאה 21
אלי עיני וכלה ואסלא אדעה : ויפנו משם האנשים 22
וילכו סדמה ואברהם עורנו עמד לפני יהוה : ויגש 23
אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע :
אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה 24
ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר
בקרבה : חללה לך מעשרת כדבר הזה להמית צדיק טו
עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל

ד D הארץ

נקוד על איז v. 9

26 הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם אֲמַצְא
בְּסוֹדִם חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאֵתִי לְכָל־
27 הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרָם: וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי הַנֵּץ
28 הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאַפֵּר: אֲוִלִי
יִחְסְרוּן חַמְשִׁים הַצְדִיקִים הַמְשִׁיחַ הַתְּשֻׁחִית בַּחֲמֻשָּׁה
אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם אֲמַצְא שֵׁם
29 אַרְבָּעִים וַחֲמֻשָּׁה: וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲוִלִי
יִמְצְאוּן שֵׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעִבּוֹר
ל הָאֲרָבָעִים: וַיֹּאמֶר אֵל־נָא יְיָ יְיָ לֹא־נִי וְאֲדַבְּרָה אֲוִלִי
יִמְצְאוּן שֵׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם אֲמַצְא שֵׁם
31 שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר הֲנִי הַנֵּץ הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי
אֲוִלִי יִמְצְאוּן שֵׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר
32 הָעֶשְׂרִים: וַיֹּאמֶר אֵל־נָא יְיָ לֹא־נִי וְאֲדַבְּרָה אֶךְ
הַפֶּעַם אֲוִלִי יִמְצְאוּן שֵׁם עֶשְׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית
33 בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרָה: וַיֵּלֶךְ יְהוָה כְּאִשֶּׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־
א אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ: וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים
סוֹמְרָה בְּעָרֵב וְלוֹט יָשָׁב בְּשַׁעַר־סוֹדִם וַיֵּרָא לֹט וַיִּקָּם
2 לְקִרְאָתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַפַּיִם אֲרָצָה: וַיֹּאמֶר הֲנִי הַנֵּץ
אֲדֹנָי סוֹרֵחַ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינֹ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁבַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי
3 בְּרַחוּב נָלִין: וַיַּפְצְרֵם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ
אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה וּמִצּוֹת אֶפֶס וַיִּשְׂבְּלוּ:
4 טָרִם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנֹשֵׁי הָעִיר אֲנֹשֵׁי סוֹדִם נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת
ה מִנְעַר וְעַד־זֶקֶן כָּל־הָעָם מִקְצָה: וַיִּקְרְאוּ אֶל־לֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה
6 הוֹצִיאֵם אֵלָינוּ וְנִרְעָה אֹתָם: וַיֵּצֵא אֶל־הֶם לֹט הַפְתָּחָה
7 וְהִדְלִית סָנַר אַחֲרָיו: וַיֹּאמֶר אֵל־נָא אַחֵי תִרְעוּ: הֲנִי
8 נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה־נָא
אתָה

CAP. יט
XIX.
Sodomæ
excidium.

יל רגושה. ib. חול. v. 2.

אֶתְהֵן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּמּוּב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאִנְשֵׁים
 הָאֵל אֵל־תַּעֲשׂוּ דַבֵּר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְצֶלְ קִרְתִּי:
 וַיֹּאמְרוּ נִשְׁ-הֲלֵאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא לְנוֹר וַיִּשְׁפֹּט 9
 שְׁפוֹט עִתָּה נִרְעֵ לָךְ מֵהֶם וַיַּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד
 וַיִּנְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדֶּלֶת: וַיִּשְׁלְחוּ הָאִנְשִׁים אֶת־יָדָם וַיַּכִּיאוּ
 אֶת־לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגְרוּ: וְאֶת־ 11
 הָאִנְשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הֵכּוּ בַּסְּנֹרִים מִקֶּטֶן וְעַד־
 גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח: וַיֹּאמְרוּ הָאִנְשִׁים אֶל־לוֹט 12
 עַד מִי־לָךְ פֹּה חֵתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ בְּעִיר
 הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם: כִּי־מִשְׁחָתִים אֲנִיָּהּ אֶת־הַמָּקוֹם 13
 הַזֶּה כִּי־גִדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחֵנוּ יְהוָה
 לְשַׁחֲתָהּ: וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לְקַחְי בְּנֹתָיו 14
 וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחִית יְהוָה
 אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַּמִּצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: וַכְּמוֹ־הַשְּׁחַר 15
 עָלָה וַיֵּאֲצִו הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־
 אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנְּמִצָּאָה פֶּן־תִּסְפָּרָה בְּעֵן
 הָעִיר: וַיִּתְמַהֲמַה וַיַּחְזִיקוּ הָאִנְשִׁים בְּיָדוֹ וּבִיד־אִשְׁתּוֹ 16
 וּבִיד־שְׁתֵּי בְנֹתָיו בַּחֲמִלָת יְהוָה עָלָיו וַיִּצְאֻהוּ וַיִּנְחֻהוּ
 מִחוּץ לָעִיר: וַיְהִי כַּהוֹצִיאֵם אֹתָם הוֹצִיָּה וַיֹּאמֶר 17
 הַמַּלְט עַל־נַפְשְׁךָ אֶל־תְּבִישׁ אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־
 הַכְּפֹר הַזֶּה הַמַּלְט פֶּן־תִּסְפָּרָה: וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים 18
 אֵל־נָצַח אֲדֹנָי: הִנֵּה־נָצַח מִצָּא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל 19
 חֲסִדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאַנְכִי לֹא
 אוֹכַל לְהַמְלִיט הַזֶּה פֶּן־תִּדְבַקְנִי הָרָעָה וּמָתִי: הִנֵּה כ
 נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּם שָׁמָּה וְהוּא מִצְעַר אַמְלָטָה
 נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעַר הוּא וְתַחֲוִי נַפְשִׁי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו 21
 הִנֵּה נִשְׂאֹתִי פָנֶיךָ וְגַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְכַלְתִּי הַפְּכִי אֶת־
 הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: מִדֹּר הַמַּלְט שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל 22
 לַעֲשׂוֹת

קדש 18. v. צ דנושה 14. x

לעשות דבר עד באך שמרה עד כן קרא שם העיר
 24 צוער : השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה : ויהיה
 המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה
 כה מן השמים : ויהפך את הערים האל ואת כל הכפר
 26 ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה : ותבט אשתו
 27 מאחריו ותהי נציב מלח : וישבם אברהם בבקר אל
 28 המקום אשר עמד שם את פני יהוה : וישקף על פני
 סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר וירא והנה עלה
 29 קיטר הארץ כקיטר הכבשן : ויהי בשחרת אלהים
 את ערי הכפר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את
 לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן
 ל לוט : ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי
 ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו :
 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבנו זקן ואיש אק
 32 בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ : לכה נשקה את
 33 אבנו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבנו זרע : ותשקן
 את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את
 34 אביה ולא ידע בשכבה ובקומה : ויהי ממחרת ותאמר
 הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי
 נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבנו
 לה זרע : ותשקן גם בלילה הוא את אביהן יין ותקם
 הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה :
 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן : ותלד הבכירה בן
 37 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום : והצעירה
 גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני
 א עמון עד היום : ויסע משם אברהם
 ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר :
 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח
 אבימלך

Cap. XX.
 Saræ ra-
 ptus.

נקוד על ו 330.

3 אַבִּימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה : וַיֵּבֵא אֱלֹהִים אֶל־
 אַבִּימֶלֶךְ בַּחלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה מֵת עַל הָאִשָּׁה
 4 אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְהוּא בַעַלְתָּ בְּעַל : וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב
 אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַנּוֹי גַּם צְדִיק תִּהְיֶנּוּ : הֲלֹא הוּא הֵ
 אָמַר לִי אֲחֹתִי הוּא וְהִיא גַם הוּא אָמְרָה אֲחִי הוּא
 6 בְּתֵם לִבִּי וּבִנְקִין כִּפִּי עָשִׂיתִי זֹאת : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הָאֱלֹהִים בַּחלֹם גַּם אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי בְתֵם לִבְכֶךָ עָשִׂיתָ
 זֹאת וְאַחֲשֶׁךָ גַּם אֲנִי אֹתְךָ מִחֲטוֹ לִי עַל כֵּן לֹא־
 7 נִתְּתִיךָ לְגַעַע אֵלֶיהָ : וְעַתָּה הֲשֵׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ כִּי
 נָבִיא הוּא וַיִּתְּפֹלֵל בְּעַדְךָ וַיְחִיָּה וְאִם אֵתְךָ מִשִׁיב דַּע כִּי
 8 מוֹת תָּמוּת אִתָּה וְכָל אֲשֶׁר לָךְ : וַיִּשָּׁבֶם אַבִּימֶלֶךְ
 בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 9 הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד : וַיִּקְרָא אַבִּימֶלֶךְ
 לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה עָשִׂיתָ לָנוּ וּמָה חָטַאתִי לָךְ
 כִּי הִבַּאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה מֵעַשְׂוִים
 10 אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדַי : וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ אֶל־
 11 אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יָרְאֵת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה
 12 וְהִרְגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי : וְגַם אָמְנָה אֲחֹתִי בַת אָבִי
 13 הוּא אֵךְ לֹא בַת אָמִי וְתַהֲיִלִּי לְאִשָּׁה : וַיְהִי כֹאֲשֶׁר
 הִתְּעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לָהּ זֶה חֲסִדְךָ אֲשֶׁר
 הִתְּעִשְׂו עִמָּדַי אֶל־כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָבֹא שָׁמָּה אָמַרְתִּי
 14 לִי אֲחִי הוּא : וַיִּקַּח אַבִּימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעֲבָדִים וַיִּשְׁפָּחֹת
 15 וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיֹּאמֶר
 16 אַבִּימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לִפְנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׁב : וּלְשָׂרָה
 אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כָּסֶף לְאַחֶיךָ הִנֵּה הוּא לָךְ כְּסוּת
 17 עֵתִים לְכָל אֲשֶׁר אֲתָךְ וְאֶת כָּל וְנִכְחַת : וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם
 אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת אַבִּימֶלֶךְ וְאֶת אִשְׁתּוֹ
 וְאֶת אִשְׁתּוֹ

D 3 1 7 ואמרתיו

יקדש v.13. יחמר א v.6.

28 ואמהותיו וילדו : כי-עצור עצור יהוה בעד כל-רחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשת אברהם :

CAP. כא.
XXI.
Isaaci nati-
vitas.

א ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר
 2 ויעש יהוה לשרה כאשר דבר : ותהר ותלד שרה
 לאברהם בן לזקניו למועד אשר-דבר אתו אלהים :
 3 ויקרא אברהם את-שם-בנו הנולד-לו אשר-ילדה-
 4 לו שרה יצחק : וימל אברהם את-יצחק בנו בן-
 5 שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים : ואברהם בן-
 6 מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו : ותאמר שרה
 7 צחק עשה לי אלהים כל-השמע יצחק לי : ותאמר
 8 מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה כי-ילדתי בן
 לזקניו : ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
 9 ביום הגמל את-יצחק : ותרא שרה את-בן-הגן
 י המצויה אשר-ילדה לאברהם מצחק : ותאמר
 לאברהם גרש האמה הזאת וארת-בנה כי לא יירש
 11 בן-האמה הזאת עם-בני עם-יצחק : וירע הדבר מאד
 12 בעיני אברהם על אודת בנו : ויאמר אלהים אל-
 אברהם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל-
 אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק
 13 יקרא לך זרע : וגם את-בן-האמה לגוי אשימנו כי
 14 זרעך הוא : וישכם אברהם בבקר ויקח להם וחמת
 מים ויתן אל-הגר שם על-שכמה ואם-הילד
 וישלחה ותלך ותתע במדבר באר עבד :
 15 ויכלו המים מן-החמת ותשלך את-הילד תחת
 16 אחד השיחים : ותלך ותשב לה מנגד הרחק
 כמטחוי קשת כי אמרה אל-אדמה במורת
 הילד ותשב מנגד ותשא את-קלה ותבך :
 17 וישמע אלהים את-קול הנער ויקרא מלאך
 אלהים

אלהים ואל הנר מן השמים ויאמר לה מה
 לך הנר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
 באשר הוא שם : קומי שאני את הנער והחזיקי את
 18 ירך בו כי לגוי גדול אשימנו : ויפקח אלהים את
 19 עיניה ותראה באר מים ותלק ותמלא את החמת מים
 ותשק את הנער : ויהי אלהים את הנער ויגדל כ
 וישב במדבר ויהי רבה קשת : וישב במדבר פארן 21
 ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים : פ
 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל
 22 אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה :
 ועתה השבעה לי באלהים הנרה אם תשקר לי ולניני
 23 ולנכדי בחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם
 הארץ אשר נרתה בה : ויאמר אברהם אנכי אשבע : 24
 והוכח אברהם את אבימלך על אדורת באר המים כח
 אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר אבימלך לא ידעתי 26
 מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הנדת לי וגם
 אנכי לא שמעתי בלתי היום : ויקח אברהם צאן ובקר
 27 ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : ויצב אברהם 28
 את שבע כבשת הצאן לכהן : ויאמר אבימלך אל
 29 אברהם מה הנרה שבע כבשת האלה אשר הצבת
 לכהנה : ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור ל
 תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת : על כן 31
 קרא למקום החוץ באר שבע כי שם נשבעו שניהם :
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר
 32 צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : ויטע אשל בבאר 33
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עלם : ויגר אברהם 34
 בארץ פלשתים ימים רבים : פ
 ויהי אתר הדברים האלה והאלהים נפה את אברהם
 ויאמר

כא.כב. CAP. XXI, XXXI,

Deus tentat
Abraham
immolando
filium unicum.

2 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא את
בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
3 אמר אליך : וישכם אברהם בבקר ויתכש את החמור
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמד לו האלהים :
4 ביום השלשי וישא אברהם את עיניו וירא את
ה המקום מרחק : ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
6 ונשובה אליכם : ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בירו את האש ואת המאכלת
7 וילכו שניהם יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
8 ואיה השה לעלה : ויאמר אברהם אלהים יראה לו
9 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו : ויבאו אל המקום
אשר אמד לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
ויערך את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אתו על
9 המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם את ירו ויקח
11 את המאכלת לשחט את בנו : ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
12 הנני : ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ירעתי כי ירא אלהים אמת ולא
13 חשבת את בנך את יחידך ממני : וישא אברהם את
עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסכך בקרניו וילך
אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :
14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
טו יאמר היום בחר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה
16 אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר כי נשבעתי
נאם

CAP. 22.
22.

נאם יהוה כי יען אשר עשית את-דבר ה'ה ולא
 חשכת את-בנה את-יחידך : כי-ברך אברכה והרבה 17
 ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-
 שפת הים וירש זרעך את שער איכו : והתברכו 18
 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : וישב 19
 אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע :

פ

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה כ
 ילדה מלכה גם-הוא בנים לנחור אחיך : את-עיץ 21
 בכרו ואת-ביו אחיו ואת-קמואל אחי ארם : ואת- 22
 כשד ואת-חזו ואת-פלדש ואת-ידלף ואת-בתואל :
 וכתואל ילד את-דבקה שמנה אלה ילדה מלכה 23
 לנחור אחי אברהם : ופילגשו ושמה ראומה ותלד 24
 גם-הוא את-טבח ואת-נחם ואת-תחש ואת-מעכה :

פ פ פ ה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים א
 שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית ארבע הוא חבזון 2
 בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולכתה :
 ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל-בני-חת לאמר : 3
 גר-ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות-קבר עמכם 4
 ואקברה מתי מלפני : ויענו בני-חת את-אברהם ה
 לאמר לו : שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו 6
 במכתך קברנו קבור את-מתך איש מפניו את-קברו
 לא-יכלה מפק מקבר מתך : ויקם אברהם וישתחו 7
 לעם הארץ לבני-חת : וידבר אתם לאמר אם- 8
 יש את-נפשכם לקבר את-מתי מלפני שמעוני ופגעו-
 לי בעפרון בן-צחר : ויתן לי את-מערת המכפלה 9

CAP. כג. XXIII. Saræ mors.

אשר E ה

ל וערא . 2 .

אשר-לו אשר בקצרה שדהו בכסף כלא יתננה לי
בתוככם לאחות-קבר : ועפרון ישב בתוך בני-חת
וען עפרון החתי את-אברהם באוני בני-חת לכל
11 באי שער-עירו לאמר : לא-אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר-בו לך נתתיה לעיני בני-
12 עמי נתתיה לך קבר מתד : וישתחו אברהם לפני
13 עם-הארץ : וידבר אל-עפרון באוני עם-הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
14 ואקברה את-מתי שמה : וען עפרון את-
15 אברהם לאמר לו : אדני שמעני ארץ ארבע
מאת שקל-כסף ביני וביןך כזה הוא ואת-
16 מתד קבר : וישמע אברהם אל-עפרון וישקל
אברהם לעפרון את-הכסף אשר דבר באוני בני-חת
17 ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר : ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני מרא השדה
והמערה אשר-בו וכל-העין אשר בשדה אשר בכל-
18 נבלו סביב : לאברהם למקנה לעיני בני-חת בכל
19 באי שער-עירו : ואחרי-כן קבר אברהם את-שרה
אשתו אל-מערת שדה המכפלה על-פני מרא הוא
כ חפרון בארץ כנען : ויקם השדה והמערה אשר-בו
לאברהם לאחות-קבר מאת בני-חת : ס
א ואברהם זקן בא בימים ויהיה צדק אר אברהם
2 בכל : ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשרל בכל-
3 אשר-לו שים-נא ידך תחת ירכי : ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא-תקח אשה
4 לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן : כי אל-
ארצי ואל-מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק :
ה ויאמר אליו העבד אולי לא-תאבה האשה ללכת
אחרי

CAP. 23.
XXIV.
Isaaci ma-
trimonium.

אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשוב את-בנך אל-
הארץ אשר יצאת משם : ויאמר אליו אברהם השמר 6
לך פן תשוב את-בני שמה : יהוה אלהי השמים 7
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-
לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אין את הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם : ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית 8
משבעתי זאת רק את-בני לא תשב שמה : וישם 9
העבד את-ירו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על-
הדבר הזה : ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו 10
וילך וכל טוב אדניו בירו ויקם וילך אל ארם נהרים
אל עיר נחור : ויברך הגמלים מחויץ לעיר אל באר 11
המים לעת ערב לעת צאת השאבת : ויאמר יהוה 12
אלהי אדני אברהם הקרה נשא לפני היום ועשה חסד
עם אדני אברהם : הנה אנכי נצב על-עין המים ובנות 13
אנשי העיר יצאת לשאב מים : והיה הנער אשר 14
אמר אליה הטי נשא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם-
גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליעקב ובה אדע
כי עשית חסד עם-אתי : והיה הוא טרם פלה לדבר 15
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן-מלכה
אשת נחור אחי אברהם וכדה על-שכמה : והנער 16
טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותער : וירץ העבד לקראתה ויאמר 17
הגמליני נא מעט מים מכרך : ותאמר שתה אדני 18
ותמהר ותרד כדה על-ידה ותשקהו : ותכל להשקותו 19
ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם-כלו לשתות :
ותמהר ותער כדה אל-השקת ותרץ עד אל הבאר כ
לשאב ותשאב לכל-גמליו : והאיש משתאה לה 21

ה כ ב ע מחריש

קמץ בזק v. 19. הנערה ק v. 16. הנערה ק v. 14.

22 מַחְרִישׁ לְדַעַת הַהַצְלִיחַ יְהוָה דְּרַכּוֹ אִם-לֹא : וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמָלִים לְשָׁתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזִים זָהָב
 בַּקַּע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צַמִּידִים עַל-יָדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב
 23 מִשְׁקָלָם : וַיֹּאמֶר בֵּת-מִי אַתָּה הַגִּידִי נָא לִי הָיִשׁ
 24 בֵּית-אָבִיךָ מִקּוֹם לָנוּ לָלוֹן : וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֵּית-בְּתוּאֵל
 כַּה אָנֹכִי בֶן-מֶלְכָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנַחֹר : וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם-
 26 תָּבֵן גַּם-מִסְפּוּא רַב עֲבָנָיו גַּם-מִקּוֹם לָלוֹן : וַיִּקַּד הָאִישׁ
 27 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה : וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם
 אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֶסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ מֵעַם אֲדֹנָי אָנֹכִי בַדֶּרֶךְ
 28 נָחֵנִי יְהוָה בֵּית אֱהִי אֲדֹנָי : וַתְּרִץ הַנְּעִרָה וַתֵּגֵד לְבֵית
 29 אִמָּה כְּדִבְרֵי הָאֵלֶּה : וַלְרַבְּקָה אַח וּשְׁמוֹ לִבְנֵי וַיְרִין
 ל לִבְנֵי אֵל-הָאִישׁ הַחֹוּצָה אֶל-הָעֵינַן : וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת-
 הַנָּזִים וְאֶת-הַצַּמִּידִים עַל-יָדָי אַחֲתָוּ וּכְשִׁמְעוּ אֶת-דִּבְרֵי
 רַבְּקָה אַחֲתָוּ לֵאמֹר כֹּה-דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיִּבֹא אֶל-
 31 הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמָלִים עַל-הָעֵינַן : וַיֹּאמֶר בּוֹא
 בְרוּךְ יְהוָה לְמַדָּה תֵּעַמַד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פָנִיתִי הַבַּיִת
 32 וּמִקּוֹם לְגַמְלִים : וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים
 וַיִּתֵּן תָּבֵן וּמִסְפּוּא לְגַמְלִים וּמִים לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי
 33 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ : וַיִּשֶׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא
 34 אֲכַל עַד אִם-דִּבַּרְתִּי דְּבָרִי וַיֹּאמֶר דְּבַר : וַיֹּאמֶר עָבַד
 לָה אַבְרָהָם אָנֹכִי : וַיְהוֶה בֵּרֶךְ אֶת-אֲדֹנָי מְאֹד וַיִּגְדַּל
 וַיִּתֵּן-לוֹ צֹאן וּבָקָר וּכְסֵף וְזָהָב וְעִבְרִים וְשִׁפְחֹת וְגַמְלִים
 36 וְחֲמֻרִים : וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁתֵּי אֲדֹנָי בֶּן לְאֲדֹנָי אַחֲרֵי
 37 זְקֻנָתָהּ וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ : וַיִּשְׁבַּעַי אֲדֹנָי
 לֵאמֹר לֹא-תִקַּח אִשְׁרָה לְבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
 38 אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶצוֹ : אִם-לֹא אֶל-בֵּית-אָבִי תֵלֵךְ וְאֶל-
 39 מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנֵי : וַאֲמַר אֶל-אֲדֹנָי אֵלַי
 מ לֹא-תֵלֵךְ הָאִשְׁרָה אַחֲרָי : וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר-
 הַתְּהַלַּכְתִּי

איושם ק. v. 33. יהנערה ק. v. 28.

הַתְּהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתָּךְ וְהִצִּילֶנִּי דְרֹכְךָ
 41 וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי : אִן
 תִּנְקַח מֵאֵלֵי כִי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא
 42 יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאֵלֵי : וְאָבֹא הַיּוֹם אֶל־
 הָעֵץ וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אִם־יִשְׁךָ־נָא
 43 מֵצִלַּח דְרֹכֵי אִשָּׁר אֲנִכִּי הֵלֵךְ עֲלֶיךָ : הִנֵּה אֲנִכִּי
 נָצַב עַל־עֵץ הַמַּיִם וְהָיָה הָעֹלְמָה הַיּוֹצֵאת לְשֹׂאֵב
 וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי־נָא מֵעֵט מַיִם מִכַּדְךָ :
 וְאָמַרָה אֵלַי גַּם־אֵתָּה שְׂתֵה וְגַם לְגַמְלִיךְ אִשְׁאֵב
 הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֵכִיחַ יְהוָה לְכַן אֲדֹנָי : אִנִּי מֵה
 טָרַם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת
 וְכָרָה עַל־שִׁכְמָהּ וְתוֹרַד הָעֵינָה וְהִשְׁאֵב וְאָמַר אֵלֶיהָ
 הִשְׁקִינִי־נָא : וְתַמְהָר וְתוֹרַד כַּדָּה מֵעֲלֶיךָ וְתֹאמַר
 46 שְׂתֵה וְגַם גַּמְלִיךְ אִשְׁקָה וְאִשְׁתָּ וְגַם הַגַּמְלִים הִשְׁקַתָּה :
 וְאִשְׁאֵל אֵתָּה וְאָמַר בְּרַתְּמִי אַתְּ וְתֹאמַר בְּרַתְּוֹאֵל
 47 בֶן־נְחוּר אֲשֶׁר יִלְדֶה־לּוֹ מִלְכָּה וְאִשִּׁם הַנְּזֹם עַל־אִפָּהּ
 וְהִצְמִידִים עַל־יָדֶיהָ : וְאָקֵד וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאֲבָרַךְ
 48 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחִנִי בְּדֹרְךָ
 אִמְרָה לְקַחְתָּ אֶת־בְּרַתְּ אֲחִי אֲדֹנָי לְכַנּוֹ : וְעַתָּה אִם־
 49 יִשְׁכַּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאָמַרְתָּ אֶת־אֲדֹנָי הִגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא
 הִגִּידוּ לִי וְאִפְּנֶה עַל־יָמִין אוֹ עַל־שְׂמֹאל : וַיַּעַן לְבֹן
 וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדְּבָר לֹא נוֹכַל דְּבַר
 אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב : תֵּנָה רַבָּקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלָךְ וְתָהִי
 51 אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 52 שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַיהוָה :
 53 וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כֶּלֶי־כֶסֶף וְכֶלֶי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבָּקָה
 54 וּמִגִּדְתָּהּ נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ : וַיֵּאבְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּלְּנוּ וַיִּקְוּמוּ בַּבֶּקֶר וַיֹּאמַר שְׁלַחְנִי
 לְאֲדֹנָי

ה ג י

נה לאדני : ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים
 56 או עשור אחר תלך : ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
 57 ויהיה הצליח דרכי שלהוני ואלכה לאדני : ויאמרו
 58 נקרא לנער ונשאלה את פיה : ויקראו לדבקה
 ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך :
 59 וישלחו את דבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד
 60 אברהם ואת אנשיו : ויברכו את דבקה ויאמרו לה
 אהתנו את היי לאלפי רכבה ויירש זרעך את שער
 61 שנאי : ותקם רכבה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את דבקה וילך :
 62 ויצחק בן מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
 63 הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
 64 עיניו וירא והנה גמלים באים : ותשא רכבה את עיניה
 65 ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד
 מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
 66 הוא אדני ותקם הצעף ותתקם : ויספר העבד ליצחק
 67 את כל הדברים אשר עשה : ויבאה יצחק האהלה
 שרה אמו ויקח את דבקה ותהי לו לאשה ויאברה
 וינחם יצחק אחרי אמו : פ
 א ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו את
 2 זמן ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק ואת
 3 שוח : ויקשן ילד את שבע ואת דדן ובני דדן היו
 4 אשורים ולטיטם ולאמים : ובני מדין עיפה ועפר וחנה
 5 ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה : ויתן אברהם
 6 את כל אשר לו ליצחק : ולבני הפילגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם מתנה וישלחם מעל יצחק בנו
 7 בערותו חי קדמה אל ארץ קדם : ואלה ימי שני חיי
 אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש
 שנים

CAP. כה
 XXV.
 Abrahams
 mors.

לנעה ק. 25. הנערה ק. 25.

שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע 8
 ויאסף אל-עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו 9
 אל מערת המכפלה אל-שרה עפרן בן-צחר החתי
 אשר על-פני ממרא : השרה אשר-קנה אברהם מאת 10
 בני-תת שמה קבר אברהם ושרה אשתו : ויהי אחרי 11
 מות אברהם ויברך אלהים את-יצחק בנו וישב יצחק
 עם-באר לחי ראי : פ

ואלה תולדות ישמעאל פן-אברהם אשר ילדה הגר 12
 המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני 13
 ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית
 וקדר ואדבאל ומבשם : ומשמע ודומה ומשא : חדר 14
 ותימא ישור נפיש וקדמה : אלה הם בני ישמעאל 16
 ואלה שמתם בחצריהם ובמזרתם שנים-עשר נשיאם
 לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל מאת שגרה ושלישים 17
 שגרה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו : וישכנו 18
 מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה
 על-פני כל-אחיו נפל :

Ismaelis familia & mors.

פ פ פ פ 6

ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את- 19
 יצחק : ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את- כ
 רבקה בת-בתואל הארמי מפון ארם אחות לבן
 הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו 21
 כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו :
 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם-בן למה זה אנכי 22
 ותלק לדרש את-יהוה : ויאמר יהוה לה שני גוים 23
 בבטןך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמין
 ורב יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת והנה תומם 24
 בבטנה

Res gestae Isaac.

נוים ק. 22. v.

Esavi & Jacobi na- rivas.

כה בבטנה : ויצא הראשון אדמוני כלו כאהדת שער
 26 ויקראו שמו עשו : ואחרי כן יצא אחיו וידו אהזת
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה
 27 בלדת אתם : ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד
 28 איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים : ויאהב יצחק
 29 את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב : ויזר
 ל יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף : ויאמר
 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי
 31 עיף אנכי על כן קרא שמו אדום : ויאמר יעקב מברה
 32 כיום את ברכתך לי : ויאמר עשו הנרה אנכי הולך
 33 למות ולמה יה לי ברכה : ויאמר יעקב השבעה לי
 34 כיום וישבע לו וימכר את ברכתו ליעקב : ויעקב נתן
 לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבא
 עשו את הבכרה :

ס

CAP. 26. XXVI. Isaci peregrinatio.

א ויהי רעב בארץ מלכר הרעב הראשון אשר היה בימי
 אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן
 3 בארץ אשר אמר אליך : נור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ואברכך כי לך ולרעך אתן את כל הארצת האל
 4 והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך :
 והרביתי את רעך ככוכבי השמים ונתתי לרעך את
 כל הארצת האל והתברכו ברעך כל גוי הארץ :
 ה יעקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמדתי מצותי
 6 חקותי ותורתי : וישב יצחק בגרר : וישאלו אנשי
 7 המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
 פך יהרגני אנשי המקום על דבקה כי טובת מראה
 8 הוא : ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך
 פלשתים בעד החלון וירא והנרה יצחק מצחק את
 דבקה

רבקה אשתו : ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה 9
 אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
 כי אמרתי פן אמות עליה : ויאמר אבימלך מה זאת 10
 עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת
 עלינו אשם : ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע 11
 באיש הזה ובאשתו מות יומת : ויזרע יצחק בארץ 12
 ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 יהוה : ויגדל האיש וילך הלך ויגדל עד כי גדל מאד : 13
 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו 14
 אתו פלשתים : וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו 15
 בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאים עפר :
 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעבדנו כי עצמת ממנו 16
 מאד : וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם : 17
 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי 18
 אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
 ויקרא להן שמות בשמות אשר קרא להן אביו :
 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים : 19
 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא כ
 שם הבאר עשק כי התעשקו עמו : ויחפרו 21
 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה :
 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא 22
 שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
 בארץ : ויעל משם באר שבע : וירא אליו יהוה בלילה 23
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי 24
 אתך אנכי וברכתך והרביתי את זרעך בעבור
 אברהם עבדי : ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש 25
 שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר : ויאבימלך 26
 הלך אליו מגרר ואחזתו כרעהו ופיכל שר צבאו :
 ויאמר

CAP. 26.
 XXXVI
 Genes.
 26. 1.
 26. 2.

תורת משה ייחודי

27 ויאמר אלהים יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
 28 אתי ותשלחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי היה
 יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך
 29 ונברתה ברית עמך : אם תעשה עמנו רעה כאשר
 ל לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך
 בשלום אתה עתה ברוך יהוה : ויעש להם משתה
 31 ויאכלו וישתו : וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו
 32 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא
 ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדורת הבאר אשר חפרו
 33 ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על בן
 34 שם העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי
 עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת
 לה בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי : ותהיין
 א מרת רוח ליצחק ולרבקה : ויהי כיוון
 יצחק ותכהין עיניו מראות ויקרא את עשו בן הנדר
 2 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני : ויאמר הנני נא
 3 וקנתי לא ידעתי יום מותי : ועתה שאנא כלך תליך
 4 וקשתך וצא השדה וצודה לי צודה : ועשה לי מטעמים
 כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה
 ה נפשי בטרים אמות : ורבקה שמעת בדבר יצחק אל
 6 עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא : ורבקה
 אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך
 7 מדבר אל עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה
 לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי :
 8 ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצוה אתך : לך
 נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים
 9 ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב : והבאת
 לאביך ואכל בעבר אשר יברכה לפני מותו :

ויאמר

ה יתירה . . . יפתח כאתנח . . .

CAP. כו.
 XXVII.
 Isaaci bene-
 dictio filiis
 impertita.

11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער
 12 ואנכי איש חלק : אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
 13 כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה : ותאמר
 14 לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי :
 14 ולך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
 15 אהב אביו : ותקח רבקה את בנדי עשו בנה
 16 הגדל החמור אשר אתה פבית ותלבש את
 17 יעקב בנה הקטן : ואת ערת נדי העוים הלבישה
 17 על ידיו ועל הלכת צואריו : ותתן את המטעמים ואת
 18 הלהם אשר עשתה ביד יעקב בנה : ויבא אל אביו
 19 ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני : ויאמר יעקב אל
 20 אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום
 21 נא שבה ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך : ויאמר כ
 22 יצחק אל בנו מר זה מר זה מר זה למצא בני ויאמר כי הקרה
 21 יהוה אליהי לפני : ויאמר יצחק אל יעקב ושרה נא
 22 ואמשך בני האתה זה בני עשו אמ לא : ויגש יעקב אל
 23 יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והרדים ידי
 23 עשו : ולא הכירו כי היו ידיו בידו עשו אחיו שערת
 24 ויברכהו : ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני : ויאמר כה
 24 הנשרה לי ואכלה מצוד בני למען תברכה נפשי ויגש
 25 לו ויאכל ויבא לו יין וישת : ויאמר אליו יצחק אביו
 26 ושרה נא ושקה לי בני : ויגש וישק לו וירח את ריח
 27 בנדי ויברכהו ויאמר דאדו ריח בני כריח שדה אשר
 28 ברכו יהוה : ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
 29 הארץ ורב דגן ותירש : יעבדוך עמים וישתחו לך
 29 לאמים הוה גביר לאחיק וישתחו לך בני אמך ארריך
 30 ארור ומברכך ברוך : ויהי כאשר כלה יצחק לברך ל
 31 את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
 ועשו

וישתחו ק 29.

31 ועשו אחיו בא מצידו : ויעש גם הוא מטעמים ויבא
 לאביו ויאמר לאביו יקם אביו ויאכל מציד בנו בעבר
 32 תברכני נפשך : ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
 33 אני בנך בכרך עשו : ויהרר יצחק חרורה גדלה עד-
 מאד ויאמר מי אפוא הוּא הצד ציד ויבא לי ואכל
 34 מכל בשרם תבוא ואברכהו גם-ברוך יהיה : כשמע
 עשו את-דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד-
 לה מאד ויאמר לאביו ברכני גם-אני אבי : ויאמר בא
 36 אחיך במרמה ויקח ברכתך : ויאמר הכי קרא שמו
 יעקב ויעקבני זה פעמים אר-בכרתי לקח והנה עתה
 37 לקח ברכתי ויאמר הלא-אצלת לי ברכה : ויען
 יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואר-כל אחיו
 נתתי לו לעבדים ורגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
 38 מה אעשה בני : ויאמר עשו אל אביו הברכה אהת
 הוא לך אבי ברכני גם-אני אבי וישא עשו קלו ויבך :
 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
 ס מושבך ומטל השמים מעל : ועל-הרבה תחיה ואת-
 אחיך תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל
 41 צוארך : וישטם עשו את-יעקב על-הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
 42 אבי ואהרנה את-יעקב אחי : ויגד לרבקה את-דברי
 עשו בנה הגדל ותשלח ומקרא ליעקב בנה הקטן
 ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך :
 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל-לבן אחי
 44 חרנה : וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת
 מה אחיך : עד-שוב אף-אחיק ממך ושכח את-אשר-
 עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכח גם-
 46 שניכם יום אחד : ותאמר רבקה אל-יצחק קצתי בחיי
 מפני

Rebecca
confilium.

יק זעירא v. 46. יקמין בזק v. 16.

CAP. כח. XXVIII.

Jacobi fuga in Mesopotamiam.

מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
 כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: ויקרא יצחק אל
 יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה
 מבנות כנען: קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי
 אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ואל
 שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ויתן
 לך את ברכת אברהם לך ולורעך אתך לרשתך
 ארץ ארץ מגידך אשר נתן אלהים לאברהם: וישלח
 יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל
 הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברכך
 יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו
 משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
 אשה מבנות כנען: וישמע יעקב את אביו ואל אמו
 וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
 יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
 בת ישמעאל בן אברהם אחות גבורת על נשיו
 לו לאשה:

ס ס ז 7

ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרנה: ויפגע במקום
 וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
 מדאשתיו וישכב במקום ההוא: ויהלם והנה סלם
 מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר
 אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולורעך: והיה זרעך
 בעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
 ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך: והנה אנכי
 עמך ושכרתיך בכל אשר תלך והשבתך אל
 האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את

16 אשר דברתי לך : ויסיק יעקב משנתו ויאמר אבן יש
 17 יהיה במקום הזה ואנכי לא ידעתי : וירא ויאמר מה
 נראה המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
 18 השמים : וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
 שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על
 19 ראשה : ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
 כ ואולם לו שם העיר לראשנה : וידר יעקב נדר לאמר
 אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
 21 הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש : ושבתני
 22 בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן
 הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר
 א התן לי עשר אעשרנו לך : וישא יעקב רגליו וילך
 2 ארצה בני קדם : וירא והנה באר בשדה והנה שם
 שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא
 3 ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר : ונאספו
 שמה כל העדרים ונללו את האבן מעל פי הבאר
 והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
 4 למקמה : ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו
 ה מחקן אנחנו : ויאמר להם הידעתם ארץ לבן בן נהור
 6 ויאמרו ידענו : ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום
 7 והנה רחל בתו באה עם הצאן : ויאמר הן עוד היום
 גדול לא ערת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו :
 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונללו
 9 את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן : עודנו מדבר
 עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאכיה כי רעה
 י הוא : והי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי
 אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויש יעקב ונל את האבן
 11 מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו : וישק

כח כט
 XXIX.
 Jacobi ma-
 trimonium.

יעקב לרחל וישא את-קלו ויבך : ויגד יעקב לרחל כי 12
 אחי אביה הוא וכי בן-רבקה הוא ותריץ ותגיד לאביה :
 ויהי כשמע לבן את-שמע יעקב בן-אחותו וירץ 13
 לקראתו ויחבק-לו וינשק-לו ויביאהו אל-ביתו ויספר
 ללבן את כל-הדברים האלה : ויאמר לו לבן אך 14
 עזמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים : ויאמר לבן 15
 ליעקב הכי-אחי אתה ועבדתי הנם הנירה לי מה-
 משכרתך : וללבן שתי בנות שם הנדלה לאה ושם 16
 הקטנה רחל : ועיני לאה רכור ורחל היתה 17
 יפת-תאיר ויפת מראה : ויאהב יעקב את-רחל 18
 ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה :
 ויאמר לבן טוב תמי אתה לך מתתי אתה לאיש 19
 אחר שבה עמדי : ויעבד יעקב ברחל שבע שנים 20
 ויהיו בעיניו כימים אחרים באהבתו אתה : ויאמר יעקב 21
 אל-לבן הבה את-אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה :
 ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משתה : ויהי 22
 בערב ויקח את-לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה : 23
 ויתן לבן לה את-זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה : 24
 ויהי בבקר והגדה הוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת כה
 עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני :
 ויאמר לבן לא-יעשה בן במקומנו לתת הצעירה לפני 25
 הבכירה : מלא שבע זאת ונתנה לך גם-את-זאת 26
 בעבדה אשר העבד עמדי עוד שבע-שנים אחרות :
 ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את-רחל בתו 27
 לו לאשה : ויתן לבן לרחל בתו את-בלהה שפחתו 28
 לה לשפחה : ויבא גם אל-רחל ויאהב גם-את-רחל ל 29
 מלאה ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות : וירא 30
 יחור כי-שנואה לאה ויפתח את-רחמה ורחל עקרה :
 ותהר

CAP. 29
 Jacob
 29

י. י. י. י. י. י. י. י. י. י.

32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
 33 ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי : ותהר עוד
 ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן
 34 לי גם את זה ותקרא שמו שמעון : ותהר עוד ותלד
 בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כי ילדתי לו
 לה שלשה בנים על-כן קרא שמו לוי : ותהר עוד ותלד
 בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על-כן קראה שמו
 א יהודה ותעמד מלדת : ותרא רחל כי לא ילדה
 ליעקב ותקנא רחל באחתי ותאמר אל-יעקב הבה
 2 לי בנים ואם אין מתה אנכי : ויחר אף יעקב ברחל
 ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי
 3 בטן : ותאמר הנה אמת בלחה בא אליה ותלד על-
 4 ברכי ואבננה גם-אנכי ממנה : ותתן לו את-בלחה
 ה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב : ותהר בלחה ותלד
 6 ליעקב בן : ותאמר רחל הנני אלהים וגם שמע בקלי
 7 ויתן לי בן על-כן קראה שמו דן : ותהר עוד ותלד
 8 בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל
 נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא
 9 שמו נפתלי : ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את
 י זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה : ותלד
 11 זלפה שפחת לאה ליעקב בן : ותאמר לאה בנך
 12 ותקרא את-שמו גד : ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
 13 ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
 14 את-שמו אשר : וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא
 דוראים בשדה ויבא אתם אל-לאה ותאמר רחל
 ט אל-לאה תנינא לי מדוראי בנך : ותאמר לה המעט
 קחתך את-אישי ולקחת גם את-דוראי בני ותאמר
 רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דוראי בנך : ויבא
 יעקב

CAP. ל.
 XXX.
 Uxorum
 Jacobi
 æmulatio.

יבא גד ק. ו. ו.

יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעֶרְבַּ וַיִּזְעַק לֵאמֹר לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר
 אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוֹרָאֵי בְנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה
 בְּלֵילָה הַזֶּה : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לֵאָה וַתֵּהָרֵ וַתֵּלֶד 17
 לַיַּעֲקֹב בֶּן חַמִּישִׁי : וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי 18
 אֲשֶׁר־נָתַתִּי שְׂפָחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁשַׁכָּר :
 וַתֵּהָרֵ עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן־שְׁשִׁי לַיַּעֲקֹב : וַתֹּאמֶר לֵאָה 19
 זָכַרְנִי אֱלֹהִים אֲתִי זָכַר טוֹב הַפַּעַם יִזְכְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־ 20
 יִלְדֵתִי לוֹ שֵׁשָׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוֹן : וְאַחֲרָי 21
 יִלְדָה בֵּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה : וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־ 22
 רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ : וַתֵּהָרֵ 23
 וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר אִסַּף אֱלֹהִים אֶת־הַרְפָּתִי : וַתִּקְרָא 24
 אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יְהוּדָה לִי בֶן אַחֲרָי : וַיְהִי כֹה 25
 כִּאֲשֶׁר יִלְדָה רַחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לְבָן 26
 שְׁלִחְנִי וְאַלְכֶּרָה אֶל־מְקוֹמִי וְלֵאדָרְצִי : תִּנְּהָ אֶת־נַשְׁי 26
 וְאֶת־יְלָדֵי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אִתְּךָ בֵּהֶן וְאַלְכֶּרָה כִּי אֵתָּה
 יָדַעְתָּ אֶת־עֲבַדְתִּי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְבָן אִם־ 27
 נָּה מַצְאֵתִי הֵן בְּעֵינֶיךָ נַחֲשֵׁתִי וַיְבָרַכְנִי יְהוָה בְּגִלְגָּלְךָ :
 וַיֹּאמֶר נִקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאַתְּנָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתְּנָה 28
 יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנֶךָ אֵתִי : 29
 כִּי מַעֲט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לִפְנֵי וַיִּפְדֶּן לְרֹב וַיְבָרַךְ יְהוָה לְ 30
 אֵתָּךְ לְרַגְלֵי וְעַתָּה מַתִּי אֲעִשֶׂה גַם־אֲנֹכִי לְבֵיתִי :
 וַיֹּאמֶר מַה אֶתֶּן לְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־וַתֵּתֵן לִי 31
 מֵאוֹמְרָה אִם־תַּעֲשֶׂה לִּי הַדְּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעֶה
 צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר : אֲעֹבֵר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הַסֹּר מִשָּׁם כָּל־ 32
 שֵׁה וְנִקְדוּ וְטִלּוּ וְכָל־שֵׁה־חֹם בְּכִשְׁבִּים וְטִלּוּ
 וְנִקְדוּ בְּעֵימִים וְהָיָה שְׂכָרִי : וְעַתָּה כִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר 33
 כִּי תָבוֹא עָלַי־שְׂכָרִי לִפְנֶיךָ כָּל־אֲשֶׁר אֵינְנִי נֹקֵד וְטִלּוּ
 בְּעֵימִים וְחֹם בְּכִשְׁבִּים גָּנוּב הוּא אֵתִי : וַיֹּאמֶר לְבָן הֵן 34

לה לו יהי כדברך : ויטר ביום ההוא את-התישים
 העקדים והטלאים ואת כל-העוים הנקרות והטלאות
 כל אשר לבן בו וכל-חום בכשבים ויתן ביד-בניו :
 36 וישם דרך שלשה ימים בינו ובין יעקב ויעברעה את-
 37 צאן לבן הנותרת : ויקחלו יעקב מקל לבנה לח ולו
 וערמון ופצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר
 38 על-המקלות : ויצג את-המקלות אשר פצל ברהטים
 בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות ולנכח
 39 הצאן ויהמנה בבאן לשתות : ויהמו הצאן אל-המקלות
 40 ותלדו הצאן עקדים נקדים וטלאים : והכשבים הפריד
 יעקב ויתן פני הצאן אל-עקר וכל-חום בצאן לבן
 41 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על-צאן לבן : והיה
 בכל-יהם הצאן המקשרות ושם יעקב את-המקלות
 42 לעיני הצאן ברהטים לחמנה במקלות : וכהעטיף
 הצאן לא ישם והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב :
 43 ויפריץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפתות
 א ועבדים וגמלים וחמרים : וישמע את-דברי בני-לבן
 לאמר לקח יעקב את כל-אשר לאבינו ומאשר
 2 לאבינו עשה את כל-הכבוד הזה : וירא יעקב את-
 3 פני לבן והנה איננו עמו בתמור שלשום : ויאמר
 יהיה אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך
 4 ואהיה עמך : וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
 ה השדרה אל-צאנו : ויאמר להן ראה אנכי את-פני
 אביכן כי-איננו אלי בתמל שלשם ואלהי אבי היה
 6 עמדי : ואתנה ידעתן כי בכל-כחי עבדתי את-אביכן :
 7 ואביכן התל בי והחלף את-משכרתי עשרת מנים
 8 ולא-נתנו אלהים להרע עמדי : אם-כה יאמר נקדים
 יהיה שכרך וילדו כל-הצאן נקדים ואם-כה יאמר
 עקדים

לא. CAP.
 XXXI.
 Jacobi redi-
 tus in Ke-
 naan.

עֲקָרִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל-הַצֹּאן עֲקָרִים : וַיֵּצֵל 9
 אֱלֹהִים אֶת-מִקְנֵה אַבְיָבִים וַיִּתֵּן לִי : וַיְהִי בַעַת יָחַם י
 הַצֹּאן וְאִשָּׁא עֵינַי וָאָרָא בַחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֲתָדִים הָעֲלִיִּם
 עַל-הַצֹּאן עֲקָרִים נִקְרִים וּבָרָדִים : וַיֹּאמֶר אֵלַי מְלֹאךְ 11
 הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הַנָּנִי : וַיֹּאמֶר שָׂא-נָא 12
 עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל-הָעֲתָדִים הָעֲלִיִּם עַל-הַצֹּאן עֲקָרִים
 נִקְרִים וּבָרָדִים כִּי רָאִיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר לְבִן עֲשֵׂה לָךְ :
 אֲנִכִּי הָאֵל בֵּית-אֵל אֲשֶׁר מְשַׁחַת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר 13
 נִדְרַת לִי שֵׁם נָדָר עָתָה קוֹם צֵא מִן-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב
 אֶל אָרֶץ מוֹלְדֹתְךָ : וַתַּעַן רַחֵל וּלְאָה וְתֹאמַרְנָה לוֹ 14
 הָעוֹד לָנוּ חֶלֶק וְנִחְלָה בְּבֵית אַבְיָנוּ : הֲלוֹא זָכְרִוּת 15
 נִחְשַׁבְנוּ לָו כִּי מְכַרְנוּ וַיֹּאכַל גַּם-אֶכּוֹל אֶת-כֶּסֶפְנוּ : כִּי 16
 כָּל-הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הֵצִיל אֱלֹהִים מֵאַבְיָנוּ לָנוּ הוּא וְלִבְיָנוּ
 וְעָתָה כָּל-אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה : וַיִּקַּם 17
 יַעֲקֹב וַיֵּשֶׂא אֶת-בָּנָיו וְאֶת-נָשָׁיו עַל-הַגַּמְלִים : וַיִּנְהַג 18
 אֶת-כָּל-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-דָּכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה
 קַיְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָנֵי אָדָם לָבוֹא אֶל-יַחֲזָק אַבְיָ
 אֲרֻצָּה כְּנָעַן : וּלְבִן הַלֵּךְ לָגוֹז אֶת-צֹאֲנוֹ וְהַגְּנֹב רַחֵל 19
 אֶת-הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאִבְיָהּ : וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת-לֵב לְבָן כ
 הָאָרָמִי עַל-כָּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בֵרַח הוּא : וַיִּבְרַח הוּא 21
 וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת-הַנָּהָר וַיִּשֶׂם אֶת-פָּנָיו חַד
 הַגְּלָעַד : וַיָּגֵד לְלֵבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בֵרַח יַעֲקֹב : וַיִּקַּח 22
 אֶת-אֲחִיו עִמּוֹ וַיְרִדְף אַחֲרָיו דָּרָךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹק
 אֹתוֹ בְּחַד הַגְּלָעַד : וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לְבָן הָאָרָמִי 24
 בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁכֵּר לָךְ פֶּן תִּדְבַר עִם
 יַעֲקֹב מִטּוֹב עַרְדָּע : וַיִּשָּׂג לְבָן אֶת-יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקַּע 25
 אֶת-אָהֳלוֹ בַחֲדָר וּלְבָן תִּקַּע אֶת-אֲחִיו בְּחַד הַגְּלָעַד :
 וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וְהַגְּנֹב אֶת-לִבִּי וְהִנֵּה 26
 ג 2 ב 1
 אֶת

קמין בוק v. 18.

27 אֶת-בְּנֹתַי כְּשִׁבּוֹת חָרֵב : לָמָּה נִחַפְּאֶת לְבָרִחַ וְתִגְנוּב
 אֹתִי וְלֹא-הִגַּדְתָּ לִּי וְאֶשְׁלַחְךָ בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף
 28 וּבְכִנּוֹר : וְלֹא נִטְשֶׁתִּנִּי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבְנֹתַי עִתָּה
 29 הַסְּכֵלֶת עֲשׂוּ : יֵשׁ-לְאֵל יְדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי
 אֲבִיכֶם אָמַשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הַשְׁמַר לְךָ מִדְּבַר עַם-
 ל יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד-רָע : וְעִתָּה הֲלֹךְ הֲלֹכֶתָ כִּי-נִכְסְפָה
 31 נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה נִגְבַּת אֶת-אֱלֹהֵי : וַיַּעַן
 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן כִּי יֵרְאֵתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶן-תִּגְזַל אֶת-
 32 בְּנוֹתַי מֵעַמִּי : עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת-אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחַיֶּה
 נָגַד אֲחִינֹה הַכֹּר־לְךָ מִה עֲמַדִּי וְקַח-לְךָ וְלֹא-יָדַע יַעֲקֹב
 33 כִּי רָחֵל נִגְבַּתָם : וַיָּבֵא לָבֵן בְּאֶהֱל-יַעֲקֹב וּבְאֶהֱל לָאָה
 וּבְאֶהֱל שְׁתֵּי הָאִמְהָרֹת וְלֹא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֶהֱל לָאָה
 34 וַיָּבֵא בְּאֶהֱל רָחֵל : וְרָחֵל לָקְחָה אֶת-הַתְּרָפִים
 וְתִשְׁמַם בְּכֹר הַגִּמְלָה וְתִשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשַׁשׁ לָבֵן אֶת-כָּל-
 לַח הָאֶהֱל וְלֹא מִצָּא : וְתֹאמַר אֶל-אֲכִיָּה אֵל-יָחַד בְּעֵינַי
 אֲדָנִי כִּי לֹא אוֹכַל לָקוּם מִפְּנֵיךָ כִּי-דָרְךָ נָשִׂים לִי
 36 וַיִּחַפֵּשׂ וְלֹא מִצָּא אֶת-הַתְּרָפִים : וַיָּחַד לַיַּעֲקֹב וַיִּרְבֵּב
 בְּלָבֵן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבֵן מַה פָּשַׁעַי מִה חָטָאתִי
 37 כִּי דִלַקְתָּ אַחֲרָי : כִּי-מִשְׁשַׁת אֶת-כָּל-כְּלֵי מַה-
 מִצָּאתָ מִכֹּל כְּלֵי-בֵיתְךָ שִׁים כֹּה נָגַד אֲחִי וְאֲחִיךָ
 38 וַיִּזְכְּחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ : זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךָ
 רָחֵלֶיךָ וְעַיִךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאֵילִי צִאֲנֶךָ לֹא אֲכַלְתִּי :
 39 טִרְפָּה לֹא-הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אַחַטְנָה מִיַּדִּי תִבְקַשְׁנָה
 מ נִגְבַּתִּי יוֹם וַיִּגְבַּתִּי לַיְלָה : הֵייתִי כַּיּוֹם אֲכַלְנִי חָרֵב
 41 וְקָרַח בְּלַיְלָה וְתָרַד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי : זֶה לִּי עֲשָׂרִים
 שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עַבְדְּתֶיךָ אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי
 כְּנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצִאֲנֶךָ וְתַחֲלַף אֶת-מִשְׁכַּבְתִּי
 42 עֲשֶׂרֶת מָנִים : לוֹלִי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וּפְחַד
 יִצְחָק

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עני וארת
 יגיע כפי ראה אלהים ויזכה אמש : ויען לבן ויאמר 43
 אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל
 אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה
 לאלה היום או לבניהן אשר ילדו : ועתה 44
 לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
 ביני ובינך : ויקח יעקב אבן וירימה מצבה : מה
 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים 46
 ויעשו גל ויאכלו שם על הגל : ויקרא לו לבן יגר 47
 שהדותא ויעקב קרא לו גלעד : ויאמר לבן הגל הזה 48
 עד ביני ובינך היום על בן קרא שמו גלעד : והמצפה 49
 אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו :
 אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין 1
 איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך : ויאמר לבן 51
 ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני
 ובינך : עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר 52
 אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את
 הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה : אלהי אברהם 53
 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב
 בפחד אביו יצחק : ויזבח יעקב זבח בחר ויקרא לאחיו 54
 לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בחר : וישכם לבן א
 בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
 לבן למקמו : ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי 2
 אלהים : ויאמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה 3
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים :

CAP. לב.
 XXXII.
 Jacobi mo-
 nomachia.

פ פ פ ח 8

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה 4

שעיר G : 11

v. 3. חול v. 1. & 2. N. Plant. 4. & 8. Bomb. fol. & 4. Bas. Men. ben
 Ifr. Hisp. Angl. hoc caput inchoant versu sequenti : unde
 iis v. 1. est 55. & v. 2. nofter v. 1. c. 32, &c.

ה שער שדה ארום : ויצו אתם לאמר כה תאמרו
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואחר
6 עד עתה : ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
7 ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך : וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו
8 וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו : וירא
יעקב מאד ויצד לו ויחץ את העם אשר אתו ואת
9 הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות : ויאמר אם
יבוא עשו אל המחנה האחת והכרו והיה המחנה
10 הנשאר לפליטה : ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
11 ולמולדתך ואיטיבה עמך : קטנתי מכל החסדים
ומכל האמרת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי
12 את הירדן הזה ועתה היתני לשני מחנות : הצילני נא
מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם
13 על בני : ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתני את
14 זרעך בחול הים אשר לא יספר מרב : וילן עש בלילה
טו ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו : עזים
מאתים ותישים עשרים רהלים מאתים ואילים עשרים :
16 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
17 עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה : ויהן ביד עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
18 תשימו בין עדר ובין עדר : ויצו את הראשון לאמר כי
יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך
19 ולמי אלה לפניך : ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא
כ שלוחה לאדני לעשו והנה נס הוא אהרני : ויצו גם
את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו כמצאכם
אתו

21 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
 אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה
 22 פניו אולי ישא פני : ותעבר המנחה על פניו והוא לן
 23 בלילה ההוא במנחה : ויקם בלילה הוא ויקח את
 שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו
 24 ויעבר את מעבר יבק : ויקחם ויעברם את הנחל
 ויעבר את אשר לו : ויותר יעקב לבדו ויאבק איש כה
 26 עמו עד עלות השחר : וירא כי לא יכל לו ויגע בכף
 27 ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו : ויאמר
 שליחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם
 ברכתני : ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב : ויאמר
 29 לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם
 אלהים ועם אנשים ותוכל : וישאל יעקב ויאמר ל
 הגידה נא שמך ויאמר לפה נה תשאל לשמי ויברך
 31 אתו שם : ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראתי
 אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי : ויזרח לו השמש
 32 כאשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו : על לן
 לא יאכלו בני ישראל ארזיגיד הנשה אשר על כף
 הירך עד היום הנה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד
 3 הנשה : וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו א
 ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל
 2 רחל ועל שתי השפחות : וישם את השפחות ואת
 ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל
 3 ואת יוסף אחרנים : והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
 4 שבע פעמים עד נשתו עד אחיו : וירץ עשו לקראתו
 ויחבקהו ויפר על צוארו וישקהו ויבכו : וישא את ה
 עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
 5 לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך :
 ותגשן

CAP. לג
 XXXIII.
 Reconciliatio Jacobi
 cum Esau.

ינקוד על וישקהו. ibid. צואריו ק. v. 4. קמין בזק. v. 21.

7 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין : ותגש גם-
 8 לאה וילדיה וישתחויו ואחר גש יוסף ורחל וישתחויו :
 9 ויאמר מי לך כל המחננה הזו אשר פגשתי ויאמר
 10 למצא-חן בעיני אדני : ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי
 11 לך אשר לך : ויאמר יעקב אל-נא אסנא מצאתי חן
 12 בעיניך ולקחת מנהתי מדי כי על-כן ראיתי פניך
 13 כראת פני אלהים והרצני : קח-נא את-בוכתי
 14 אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר-
 15 בו ויקח : ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך : ויאמר
 16 אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות
 17 עלי ודפקום יום אחד ומתו כל-הצאן : יעבר-נא אדני
 18 לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי להגל המלאכה
 19 אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני
 20 שיערה : ויאמר עשו אציגה-נא עמך מן העם אשר
 21 אתי ויאמר למה זה אמצא-חן בעיני אדני : וישב ביום
 22 ההוא עשו לדרך שיערה : ויעקב נסע סכתה ויבן לו
 23 בית ולמקנהו עשה סכת על-בן קרא שם-המקום
 24 סכות : ויבא יעקב שלם עיר שכם
 25 אשר בארץ כנען בבאן מפתן ארם ויחן ארת-פני
 26 העיר : ויקן ארת-חלקת השדה אשר נטה-שם אהלו
 27 מיד בני-חמור אבי שכם במאה קשיטה : ויצב-שם
 28 מזבח ויקרא-לו אל אלהי ישראל : ותצא
 29 דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
 30 הארץ : וירא אתה שכם בן-חמור החי נשיא הארץ
 31 ויקח אתה וישכב אתה ויענה : ותדבק נפשו בדינה
 32 בת-יעקב ויאהב את-הנער וידבר על-לב הנער :
 33 ויאמר שכם אל-חמור אביו לאמר קח לי את-הילדה
 34 הזאת לאשה : ויעקב שמע כי טמא את-דינה בתו
 35 ובניו

CAP. לר
 XXIV.
 Raptus
 Dinæ.

הנערה ק bis v.

ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם :
 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו : ובני
 יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
 להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת
 יעקב וכן לא יעשה : וידבר חמור אתם לאמר שכם
 בני השקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה :
 והתחתנו אתנו בנותכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו
 לכם : ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
 וסחרו והאחוזו בה : ויאמר שכם אל אחיה ואל
 אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן :
 הרבו עלי מאד מחר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי
 ותנו לי את הנער לאשה : ויענו בני יעקב את שכם
 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה
 אחתם : ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
 לתת את אהבתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
 הוא לנו : אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל
 לכם כל זכר : ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם
 נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד : ואם לא
 תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בנותנו והלכנו :
 וישבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור :
 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי הפץ בבת יעקב
 והוא נכבד מכל בית אביו : ויבא חמור ושכם בנו אל
 שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר : האנשים
 האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה
 והארץ הנה בחבר ידיים לפניהם את בנותם נקח לנו
 לנשים ואת בנותינו נתן להם : אך בזאת יאתו לנו
 האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו
 כל זכר כאשר הם נפלים : מקניהם וקנינם וכל
 ח ה ה

בהמתם
 ה. הנערה ק. v. 12.

CAP. 34.
 XXX.
 Jacob.
 1851.

בַּהֲמֹתֶם הַלֹּואֹ לָנוּ הֵם אֲךְ נִאֲוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁכּוּ אִתָּנוּ :
 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-חֲמוֹר וְאֶל-שָׁכֶם בְּנוֹ כָּל-יִצְחָק שֹׁעַר עִירוֹ
 כֹּה וַיִּמְלוּ כָּל-זָכָר כָּל-יִצְחָק שֹׁעַר עִירוֹ : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 בַּהֲיוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי-יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלוֹי אֲחֵי
 דִינָה אִישׁ חֲרָבוֹ וַיָּבֹאוּ עַל-הָעִיר בַּמָּח וַיְהַרְגוּ כָּל-זָכָר :
 26 וְאֶת-חֲמוֹר וְאֶת-שָׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי-חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת-
 27 דִינָה מִבֵּית שָׁכֶם וַיֵּצְאוּ : בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל-הַחֲלָלִים
 28 וַיִּבְזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אֲחוֹתָם : אֶת-צֹאֲנֶם וְאֶת-
 בְּקָרָם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר-בַּעִיר וְאֶת אֲשֶׁר
 29 בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ : וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-
 טָפְסָם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר
 ל בַּבַּיִת : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שִׁמְעוֹן וְאֶל-לוֹי עֲבָדְתֶם
 אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישֵׁב הָאָרֶץ בְּכַנְעַנִי וּבַפְּרוֹזִי וְאֲנִי
 מִתִּי מִסְפָּר וְנִאֲסַפּוּ עָלַי וְהַכּוֹנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי :
 31 וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹנֵנִה יַעֲשֶׂה אֶת-אֲחוֹתָנוּ : פ

לה. CAP.
 XXXV.
 Jacobi it-
 nera.

א וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב קוּם עֲלֶה בֵּית-אֵל וּשְׁבִי-שָׁם
 וַעֲשֵׂה-שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבַרְחֶךָ מִפְּנֵי
 2 עֲשׂוּ אַחֲיָיךְ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל-אֲשֶׁר עִמּוֹ
 הִסְרוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנִּכְר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהַטְּהֵרוּ
 3 וְהַחֲלִיפוּ שִׁמְלֹתֵיכֶם : וְנִקְוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית-אֵל וְאֵעֲשֶׂה-
 שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֶנְזָה אֲתִי בַיּוֹם צָרְתִי וַיְהִי עֹמְדִי בַדֶּרֶךְ
 4 אֲשֶׁר הִלַכְתִּי : וַיִּתְּנוּ אֶל-יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֱלֹהֵי הַנִּכְר
 אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת הַנּוֹזְמִים אֲשֶׁר בְּאֲזֹנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם
 ה יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם-שָׁכֶם : וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתָּת
 אֱלֹהִים עַל-הָעָרִים אֲשֶׁר סָבְיֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי
 6 בְּנֵי יַעֲקֹב : וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוֹזָה אֲשֶׁר בְּאָרֶץ כְּנַעַן הוּא
 7 בֵּית-אֵל הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ : וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית-אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים

בברחו
 קדש 7.

בברחו מפני אחיו : ותמת דבורה מינקת רבקה 8
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכרות :

וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מספרן ארם ויברך 9
אתו : ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
ישראל : ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי 11

וקהל נזים יהיה ממך ומלכים מחלציק יצאו : 12
ואת הארץ אשר נתתי לאבותם וליצחק לך
אתענה ולזרעך אחרך אתן את הארץ :

ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו : 14
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן
ויסף עליה נסך ויצק עליה שמן : ויקרא יעקב את שם שו

המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל : ויסעי 16
מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד
רחל ותקש בלדתה : ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר 17

לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן : ויהי בעצאת 18
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אונן ואביו קרא לו
בנימין : ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית 19

לחם : ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת כ
קברת רחל עד היום : ויסע ישראל ויש אהלה 21
מהלאה למגדל עדר : ויהי בשבן ישראל בארץ 22

ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל

ויהיו בני יעקב שנים עשר : בני לאה בכור יעקב ראובן 23
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון : בני רחל יוסף 24
ובנימן : ובני בלהה שפחת רחל הן ונפתלי : ובני כה

זלפרא שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד
לו

27 לו כפרון ארם : ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק :
28 ויהיו ימי יצחק מאה שנה ושמונים שנה : ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמו וקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו : פ
א ואלה תלדות עשו הוא אדום : עשו לקח את נשיו
מבנות כנען את ערה בת אילון החתי ואת
3 אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי : ואת בשמת
4 בת ישמעאל אחות נביות : ותלד ערה לעשו את
ה אליפז ובשמת ילדה את רעואל : ואהליבמה ילדה
את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר
6 ילדו לו בארץ כנען : ויקח עשו את נשיו ואת בניו
ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקניה ואת
כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען
7 וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו : כי היה רכושם רב
משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם
8 מפני מקניהם : וישב עשו בהר שער עשו הוא אדום :
9 ואלה תלדות עשו אביו אדום בהר שער : אלה שמות
בני עשו אליפז בן ערה אשת עשו רעואל בן בשמת
11 אשת עשו : ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו ונעתם
12 וקנו : ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד
13 לאליפז את עמלק אלה בני ערה אשת עשו : ואלה
בני רעואל נחרי ורח שמה ומוה אלה היו בני בשמת
14 אשת עשו : ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת
צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם
טו ואת קרח : אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו
16 אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו : אלוף
קרח אלוף נעתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז
בארץ

יעוש ק. v. 14. יעוש ק. v. 5.

CAP. לו.
XXXVI.
Digressio
Jacobi ab
Esavo.

בארץ אדום אלה בני עדה : ואלה בני רעואל בן 17
עשו אלוף נחרת אלוף זרח אלוף שמרה אלוף מורה
אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
אשת עשו : ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף 18
יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה
בת-ענה אשת עשו : אלה בני-עשו ואלה אלופיהם הוא 19
אדום : ס אלה בני-שעיר החרי ישבי הארץ כ
לוטן ושוכל וצבעון וענה : ודשון ואצור ודישן אלה 21
אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום : ויהיו בני-לוטן חרי 22
והימם ואחוזת לוטן תמנע : ואלה בני שובל עלון ומנחת 23
ועיבל שפן ואונם : ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא 24
ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו את-החמרים
לצבעון אביו : ואלה בני-ענה השן ואהליבמה בת-ענה : כה
ואלה בני דישן חמדן ואשכנן ויתרן וכרן : אלה בני 26
אצור בלהן וזוען ועקן : אלה בני-דישן עיז וארן : אלה 27
אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף 28
ענה : אלוף השן אלוף אצור אלוף דישן אלה אלופי 29
החרי לאלפיהם בארץ שעיר : פ
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני 31
מלך-מלך לבני ישראל : וימלך באדום בלע בן 32
בעור ושם עירו דנהבה : וימת בלע וימלך תחתיו 33
יזבב בן-זרח מבצרה : וימת יזבב וימלך תחתיו 24
חשם מארץ התימני : וימת חשם וימלך תחתיו לה
הדר בן-בדר המצרה ארת-מדין בשדה מואב ושם עירו
עוית : וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה : 36
וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרהבורת 37
הנהר : וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן 38
עכבור : וימת בעל חנן בן-עכבור וימלך תחתיו הדר 39
ח נ : ח ושם

CAP. 36.
LXXXVII
Lilior
Joseph
Ejus vers
100

וישם עירו פְּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵל בֵּת מִטְרָד בֵּת
 מִי זֶהָב : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלֹהֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם
 לְמִקְמָתָם בְּשִׁמְתָם אֱלֹהֵי תַמְנֵעַ אֱלֹהֵי עֵלִוָה אֱלֹהֵי
 41 יִתָּת : אֱלֹהֵי אֶהְלִיבְמָה אֱלֹהֵי אֵלֶּה אֱלֹהֵי פִינֵן : אֱלֹהֵי
 42 קִנְזוֹ אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי מִבְּצָר : אֱלֹהֵי מְנַדִּיאֵל אֱלֹהֵי
 עֵידִם אֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲדוּם לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּאֶרֶץ אַחֻזָּתָם
 הוּא עֵשָׂו אָבִי אֲדוּם :

פ פ פ ט

CAP. לך
 XXXVII.
 Historia
 Josephi :
 Ejus vendi-
 tio,

א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְנַדִּיאֵל אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : אֵלֶּה
 תְּלִדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת
 אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה
 נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבְתָם רָעָה אֶל אָבִיהֶם :
 3 וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בָן זָקֵנִים הוּא
 4 לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֻנֹת פָּסִים : וַיִּדְאוּ אָחִיו כִּי אֲתוּ אֶהָב
 אָבִיהֶם מִכָּל אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֵם :
 ה וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֵאֵי אֹתוֹ :
 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי :
 7 וְהִנֵּה אֲנִי חֲנוּ מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קִמָּה
 אֲלַמְתִּי וְגַם נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְפְּתֶהּ אֲלַמְתִּיכֶם
 8 וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלַמְתִּי : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ אִם מִשׁוֹל תִּמְשׁוֹל בָּנוּ וַיּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֵאֵי אֹתוֹ עַל-
 9 חֲלַמְתּוֹ וְעַל דְּבָרָיו : וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אֲחֵר וַיִּסְפֵּר
 אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
 הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּ לִי :
 י וַיִּסְפֵּר אֶל אָבִיו וְאֶל אָחִיו וַיַּגִּיד בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ
 מֶה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הֲבֹאָה נִבְוֵא אֲנִי וְאֲמַר
 11 וְאַחֲרָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה : וַיִּקְנְאוּ בּוֹ אָחִיו וְאָבִיו
 שָׁמַר

12 שמר את-הדבר : וילכו אחיו לרעות את-צאן אביהם
 בשכם : ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים
 13 בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני : ויאמר
 14 לו לך-נא ראה את-שלוש אחיך ואת-שלוש הצאן
 והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה :
 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
 15 לאמר מה-תבקש : ויאמר את-אחי אנכי מבקש
 16 הנידה נא לי איפה הם רעים : ויאמר האיש נסעו מזה
 17 כי שמעתי אמרים נלכה דתיננה וילך יוסף אחר אחיו
 וימצאם ברתן : ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
 18 אליהם ויתנבלו אתו להמיתו : ויאמרו איש אל-אחיו
 19 הנה בעל החלמות הלזה בא : ועתה לכו ונהרגהו
 20 ונשלקהו באחד הברורות ואמרנו הנה רעה אכלתהו
 ונראה מה יהיו חלמתיו : וישמע ראובן ויצלהו מידם
 21 ויאמר לא נכנו נפש : ויאמר אלהם ראובן אר-
 22 תשפכו דם השליכו אתו אל-הבור הנה אשר במדבר
 ויד אל-תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו
 אל-אביו : ויהי כאשר-בא יוסף אל-אחיו ויפשיטו את-
 23 יוסף את-כתנתו את-כתנת הפסים אשר עליו :
 ויקחהו וישלכו אתו הבור והבור רק אין בו מים :
 24 וישבו לאכל-לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת כח
 ישמעאלים באה מולעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
 ולט הולכים להוריד מצרימה : ויאמר יהודה אל-אחיו
 26 מה-בצע כי נחרג את-אחינו וכסנו את-דמו : לכו
 27 ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל-תהיבו כי-אחינו
 בשרנו הוא וישמעו אחיו : ויעברו אנשים מדינים
 28 סחרים ומשכו ויעלו את-יוסף מן-הבור וימכרו את-
 יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את-יוסף
 מצרימה

נקוד על את. v. 12.

CAP. 37.
 XXXVII.
 Jude 12.
 Genesis
 37.12

29 מצרימה : וישב ראובן אל הכור והגרה אין יוסף
ל בכור ויקרע את בגדיו : וישב אל אחיו ויאמר הילד
31 איננו ואני אנה אני בא : ויקחו את כתנת יוסף
32 וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם : וישלחו
את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
33 מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אמלא : ויבירה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף :
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על
לה בנו ימים רבים : ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו
וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבלי שאלה
36 ויבך אתו אביו : והמדנים מכרו אתו אל מצרים
לפושפוש סרים פרעה שר הטבחים :

CAP. לח.
XXXVIII.
Judæ infau-
sta soboles
& incestus.

א ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עדי איש
2 עדלמי ושמו חרה : וירא שם יהודה פת איש בעיני
3 ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : ותהר ותלד בן ויקרא
4 את שמו ער : ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
ה אונן : ותספ עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה
6 והיה בכזיב בלדתה אתו : ויקח יהודה אשה לער
7 בכורו ושמה תמר : ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
8 יהודה וימתהו יהודה : ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
9 אחיך ויבס אתה והקם זרע לאחייך : וידע אונן כי לא
י לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת
י ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו : וידע בעיני יהודה אשר
11 עשה וימת גם אתו : ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי
אלמנה בית אחיך עד יגדל שלה בני כי אמר
פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
12 אביה : וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה
וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא והיורה רעהו
העדלמי

הערלמי תמנתה : ויגד לתמר לאמר הנה חמקי 13
 עלה תמנתה לגו צאנו : ותמר בגדי אלמנתה 14
 מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
 עינים אשר על דרך תמנתה כי דאתה כי גדל
 שלה והוא לא נתנה לו לאשה : ויראה יהודה 15
 ויחשבה לזונה כי כפתה פניה : ויש אליה אל הדרך 16
 ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
 ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי : ויאמר אנכי 17
 אשלח גדי עינים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
 שלחך : ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר 18
 חתמך ופתילך ומטה אשר בידך ויתן לה ויבא אליה
 ויתר לו : ותקם ותלך ותמר צעיפה מעליה ותלבש 19
 בגדי אלמנתה : וישלח יהודה את גדי העינים ביד כ
 רעהו הערלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא
 מצאה : וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקרשה 21
 הנה בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קרשה :
 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום 22
 אמרו לא היתה בזה קרשה : ויאמר יהודה תקח לה 23
 פן נהיה לבו הנה שלחתי חגדי הנה ואתה לא
 מצאתה : ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר 24
 זנתה תמר בלתיך וגם הנה הרה לזנותים ויאמר יהודה
 הוציאוה ותשרף : הוא מוצא את והיא שלחה אל מה
 חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר
 הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה דאיה :
 וכבר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה 26
 לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה : ויהי בעת לדתה 27
 והנה תאזנים בבטנה : ויהי בלדתה ותן יד ותקח 28
 המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה :

ויהי ט ז

29 ויהי כמשׁיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת
 ל עליך פרץ ויקרא שמו פרץ : ואחר יצא אחיו אשר
 א על ידו השני ויקרא שמו זרח : ויוסף
 הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר
 הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו
 2 שמה : ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
 3 אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר
 4 הוא עשה יהוה מצליח בידו : וימצא יוסף חן בעיניו
 וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו :
 ה ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו
 ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
 6 יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה : ויעוב כל
 אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם
 הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה
 7 מראה : ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת
 8 אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי : וימאן
 ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה
 9 בבית וכל אשר יש לו נתן בידו : איננו גדול בבית
 הוה ממני ולא השך ממני מאומה כי אם אותך
 באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
 י והטאתי לאלהים : ויהי בדברה אל יוסף יום יום
 11 ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה : ויהי כהיום
 הוה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
 12 הבית שם בבית : ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה
 13 עמי ויעוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה : ויהי כראותה
 14 כי עוב בגדו בידה וינס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה
 ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק
 טו בנו ברא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי
 כשמעו

CAP. לט.
 XXXIX.
 Iosephi
 captivitas.

כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בנרו אצלי וינס
 ויצא החוצה : ותנח בנרו אצלה עד כוא ארניו אל- 16
 ביתו : ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי 17
 העבר העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : ויהי כדרימי 18
 קולי ואקרא ויעזב בנרו אצלי וינס החוצה : ויהי 19
 כשמע ארניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
 לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו :
 ויקח ארני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום כ
 אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר :
 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר 21
 בית הסהר : ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל- 22
 האסורים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם
 הוא היה עשה : אין שר בית הסהר ראה את כל- 23
 מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
 מצליח : פ

ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה מלך מצרים א
 והאפה לארניהם למלך מצרים : ויקפץ פרעה על 2
 שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים : ויתן 3
 אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום
 אשר יוסף אסור שם : ויפקד שר הטבחים את יוסף 4
 אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו הלום ה
 שניהם איש חלמו בלילה אחר איש כפתרון חלמו
 המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים
 בבית הסהר : ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם 6
 והנם זעפים : וישאל את סריסיו פרעה אשר אתו 7
 במשמר בית ארניו לאמר מדוע פניכם רעים היום :
 ויאמרו אליו הלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר 8
 אליהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי :

ויספר
 אסירי ק v.20.

CAP. 40.
 XL.
 Josephi
 interpreta-
 tio somnio-
 rum famu-
 lorum Pha-
 raonis.

ט ב 1

9 וַיִּסְפַּר שֵׁר הַמְּשָׁקִים אֶת־חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ
 10 בְּחִלּוּמֵי וְהִנֵּה נֹפֵן לִפְנֵי : וּבְנֹפֵן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא
 11 כְּפָרַחַת עֲלֵתָה נֹצֵה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁבְּלֵתִיה עֲנָבִים :
 12 וְכֹס פְּרֹעָה בְּיָדֵי וְאָקַח אֶת הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל־
 13 כֹּס פְּרֹעָה וְאֵתָן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרֹעָה : וַיֹּאמֶר לוֹ
 14 יוֹסֵף זֶה פְּתָרֹנוּ שְׁלֹשַׁת הַשָּׁנִים שְׁלֹשַׁת יָמִים הֵם :
 15 בְּעוֹד שְׁלֹשַׁת יָמִים יֵשֵׂא פְּרֹעָה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיֵבָה
 16 עַל־בֶּטֶן וְנָתַתְּ כֹּס־פְּרֹעָה בְּיָדוֹ כְּמִשְׁפֵּט הַרְּאִשׁוֹן
 17 אֲשֶׁר הָיִיתָ מְשַׁקְהוֹ : כִּי אִם זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ כְּאֲשֶׁר יֵטֵב
 18 לְךָ וְעָשִׂיתָ נָא עִמָּדֵי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פְּרֹעָה
 19 וְהוֹצֵאתָנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה : כִּי נָנֹב נִנְבְּתִי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים
 20 וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאֹמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בְּבוֹר : וַיֵּרָא
 21 שֵׁר־הָאֲפִים כִּי־טוֹב פְּתָר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי
 22 בְּחִלּוּמֵי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סְלֵי הָרִי עַל־רֹאשִׁי : וּבְכֹל
 23 הָעֲלִיֹן מִכֹּל מֵאֲכֹל פְּרֹעָה מַעֲשֶׂה אִפְרָה וְהַעוֹף אֲכָל
 24 אֹתָם מִן־הַסֶּל מֵעַל רֹאשִׁי : וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פְּתָרֹנוּ
 25 שְׁלֹשַׁת הַסְּלִים שְׁלֹשַׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹד שְׁלֹשַׁת יָמִים
 26 יֵשֵׂא פְּרֹעָה אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעֲלֶיךָ וְתָלָה אֹתָךְ עַל־עֵץ
 27 וְאֲבָל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעֲלֶיךָ : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם
 28 הַלְּדָת אֶת־פְּרֹעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשֵׂא אֶת־
 29 רֹאשׁ שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֵׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ
 30 עַבְדָּיו : וַיֵּשֶׁב אֶת־שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיֵּתֵן
 31 הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרֹעָה : וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים תָּלָה
 32 כְּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף : וְלֹא־זָכַר שֵׁר־הַמְּשָׁקִים
 33 אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ :

פ פ פ י 10

א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרֹעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־
 הַיָּאֵר

CAP. 40.
XLI.
Josephi ex-
altatio,

2 הַיָּאֵר : וְהָיָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת יְפוֹת מֵרָאה
 3 וּבְרִיאֹת בֶּשֶׂר וְהִרְעִינָהּ בְּאָחוּ : וְהָיָה שִׁבְעַת פְּרוֹת
 אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רַעוֹת מֵרָאה וְדִקּוֹת
 4 בֶּשֶׂר וְהִקְמִדְנָהּ אֲצֵל הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתַת הַיָּאֵר :
 וְתִאֲכַלְנָהּ הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמֵּרְאָה וְדִקְתָּ הַבֶּשֶׂר אֶת
 5 שִׁבְעַת הַפְּרוֹת יְפוֹת הַמֵּרְאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶן פְּרָעָה :
 6 וַיִּישֶׁן וַיְחַלֵּם שְׁנַיִת וְהָיָה שִׁבְעַת שָׁבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָהּ
 אַחֲרַי בְּרִיאֹת וְטִבּוֹת : וְהָיָה שִׁבְעַת שָׁבָלִים דִּקּוֹת
 7 וְשִׁדּוּפַת קָדִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן : וְתִבְלַעְנָהּ הַשָּׁבָלִים
 8 הַדִּקּוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֹאֹת וַיִּיקֶן
 פְּרָעָה וְהָיָה חֵלֹם : וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
 9 וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיִּסְפָּר
 פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאִין פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה :
 10 וַיְדַבֵּר שֶׁר הַמְּשָׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאֵי אָנֹכִי
 מִזְכִּיר הַיּוֹם : פְּרָעָה קִצֵּף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
 11 בַּיַּת שֶׁר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֶת שֶׁר הָאֲפִים : וַתַּחְלֶמְהָ
 חֵלֹם בְּלַיְלָה אַחֲרַי אָנֹכִי וְהוּא אִישׁ כְּפַתְרוֹן חֲלֹמוֹ
 12 חֲלֹמְנוֹ : וְשֵׁם אֲתוֹנוֹ נֶעַד עַבְדִּי עֶבֶד לְשֶׁר הַטַּבָּחִים
 וַנִּסְפָּר לוֹ וַיִּפְתֹּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמְתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלֹמוֹ פִּתְרָה :
 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הִשִּׁיב עַל־כְּנִי וְאָתוֹ
 14 תַּלְּהָה : וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־
 הַבּוֹר וַיַּגִּלֵּחַ וַיַּחֲלֵף שִׁמְלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה : וַיֹּאמֶר
 15 פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלֹמוֹ חֲלַמְתִּי וּפְתֹר אִין אֲתוֹ וְאָנֹכִי
 16 שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֵלֹם לְפִתְרָתוֹ : וַיַּעַן
 17 יוֹסֵף אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־
 שְׁלוֹם פְּרָעָה : וַיְדַבֵּר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי הַנְּגִי עַמֵּד
 18 עַל־שִׁפְתַת הַיָּאֵר : וְהָיָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת
 19 בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפְרַת תָּאֵר וְהִרְעִינָהּ בְּאָחוּ : וְהָיָה

שבע פרות אהרות עלות אחריהן דלות ורעות תאד
 מאד ורקות בשך לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים
 כ לרע: ותאכלנה הפרות הרקות ורעות את שבע
 21 הפרות הראשנות הבואות: ותבאנה אל קרפנה
 ולא נודע כי באו אל קרפנה ומראהו רע כאשר
 22 בתהלה ואיקץ: וארא בחלמי והנה שבע שבלים
 23 עלת בקנה אחד מלאות וטבות: והנה שבע שבלים
 24 צנמורת דקות שרפות קדים צמחות אחריהם: ותבלען
 השבלים הרקות את שבע השבלים הטבות ואמר
 כה אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה
 חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הניד
 26 לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע
 השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
 27 ושבע הפרות הרקות ורעות העלת אחריהן שבע
 שנים הנה ושבע השבלים הרקות שרפות הקדים יהיו
 28 שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
 29 אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע
 ל שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע
 שני רעב אחריהן ונשבה כל השבע בארץ מצרים
 31 וכלה הרעב את הארץ: ולא ידע השבע בארץ מפני
 32 הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד: ועל
 השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
 33 האלהים וממהר האלהים לעשותו: ועתה ירא פרעה
 34 איש נבון וחכם וישיתו על ארץ מצרים: יעשה
 פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ
 לה מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל אכל
 השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד
 36 פרעה אכל בערים ושקרו: והיה האכל לפקדון לארץ
 לשבע

לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא-
 תכרת הארץ ברעב : ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני 37
 כל עבדיו : ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש 38
 אשר רוח אלהים בו : ויאמר פרעה אל יוסף אחרי 39
 הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם 40
 כמוד : אתה תהיה על ביתי ועל פירי ישק כל עמי מ
 רק הכסא אגדל ממך : ויאמר פרעה אל יוסף ראה 41
 נתתי אתך על כל ארץ מצרים : ויסר פרעה את 42
 טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אתו
 בגדי שש וישם רכב הזהב על צווארו : וירכב אתו 43
 במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון
 אתו על כל ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל יוסף אני 44
 פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו
 בכל ארץ מצרים : ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח מה
 ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא
 יוסף על ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים שנה בעמדו 46
 לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 ויעבר בכל ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני 47
 השבע לקמצים : ויקבץ את כל אכל שבע שנים 48
 אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה-
 העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה : ויצבר יוסף בר 49
 כחול הים הרבה מאד עד כי חדרל לספר כי אין
 מספר : וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב נ
 אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און : ויקרא 51
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל-
 עמלי ואת כל בית אבי : ואת שם השני קרא אפרים 52
 כי הפרני אלהים בארץ עניי : ותכלינה שבע שני 53
 השבע אשר היה בארץ מצרים : ותחלינה שבע שני 54
 הרעב

ל קמוצה 10.

1 הדעב לבוא באשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 2 וכל ארץ מצרים היה לחם : ותדעב כל ארץ מצרים
 3 ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל
 4 מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו :
 5 וידעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
 6 אשר בהם וישבר למצרים ויחוק הדעב בארץ מצרים :
 7 וכל הארץ באו מצרים לשבר אל יוסף כי חוק
 8 הדעב בכל הארץ : וירא יעקב כי יש שבר במצרים
 9 ויאמר יעקב לבניו לפה תתראו : ויאמר הנה שמעתי
 10 כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
 11 ולא נמות : וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים :
 12 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
 13 אמר פן יקראנו אסון : ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
 14 הפאים כי היה הדעב בארץ כנען : ויוסף הוא השליט
 15 על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי
 16 יוסף וישתחוו לו אפים ארצה : וירא יוסף את אחיו
 17 ויברם ויתנבר אליהם וירבר אתם קשורה ויאמר
 18 אליהם מאין פאתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל :
 19 ויבר יוסף את אחיו והם לא הכירו : ויזכר יוסף את
 20 החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מדגלים אתם
 21 לראות את ערות הארץ פאתם : ויאמרו אליו לא
 22 אדני ועבדיך באו לשבר אכל : כלנו בני איש אחד
 23 נחנו פנים אנחנו לא היו עבדיך מדגלים : ויאמר
 24 אליהם לא כי ערות הארץ פאתם לראות : ויאמרו
 25 שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
 26 כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד אינו :
 27 ויאמר אליהם יוסף הנה אשר דברתי אלכם לאמר
 28 מדגלים אתם : בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מיה
 29 כי

CAP. מבי
 XLII.
 Fratrum
 Josephi
 tentatio
 prima

כִּי אִם-בָּכוּא אֲחֵיכֶם הַקָּטָן הַזֶּה : שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד ¹⁶
 וַיִּקַּח אֶת-אֲחֵיכֶם וְאֶתם הָאִמְרוּ וַיִּבְחַנוּ דְבָרֵיכֶם
 הַאֲמַת אַתֶּם וְאִם לֹא חַי פְּרֹעָה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם :
 וַיֹּסֶף אַתֶּם אֶל-מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ¹⁷
 יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וְחָיו אֶת-הָאֱלֹהִים אֲנִי ¹⁸
 יֵרָא : אִם-בָּנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבַיִת ¹⁹
 מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הַבֵּיאוּ שֹׁבֵר רֵעֲבוֹן בְּתֵיכֶם :
 וְאֶת-אֲחֵיכֶם הַקָּטָן תִּבְיֵאוּ אֵלַי וַיֵּאֱמְנוּ דְבָרֵיכֶם וְלֹא כ
 תְּמוּתוֹ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו אֲבַל אֲשֵׁמִים ²¹
 אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרָת נַפְשׁוֹ בְּהַתְּחַנְנוּ
 אֵלָינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת :
 וַיַּעַן רְאוּבֵן אַתֶּם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר ²²
 אַל-תִּחַטְּאוּ בְיָלֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ :
 וְהִם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הַמְלִיץ בִּינְתֶם : וַיֹּסֶב ²³
 מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֲתֶם ²⁴
 אֶת-שְׁמֵעוֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ כה
 אֶת-כִּלְיֵיהֶם בָּרֶ וְלֹהֲשֵׁיב כִּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וְלִתְת
 לָהֶם צֹדֶה לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן : וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרֵם עַל- ²⁶
 חֲמֲרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת-שִׁקּוֹ לְתֵת ²⁷
 מִסְפּוֹא לְחֲמָרוֹ בְּמִלּוֹן וַיֵּרָא אֶת-כִּסְפוֹ וְהִנֵּה הִיא בְּפִי
 אֲמַתְחָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הַיּוֹשֵׁב בְּכִסְפִי וְגַם הִנֵּה ²⁸
 בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבַם וַיַּחְרְדוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו לֵאמֹר
 מַה זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ : וַיִּבְאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם ²⁹
 אֲרֻצָּה כְּנָעַן וַיְגִידוּ לוֹ אֶת כָּל-הַקְּרָת אַתֶּם לֵאמֹר :
 דָּבַר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשּׁוּרַת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ ל
 כְּמִרְגְּלִים אֶת-הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּנִים אֲנַחְנוּ ³¹
 לֹא הִיָּינוּ מְרַגְלִים : שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ ³²
 הָאֶחָד אֵינָנוּ וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת-אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן :
 וַיֹּאמֶר י K

33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בואת אדע כי בני
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם
 34 קחו ולכו : והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
 לא מרגלים אתם כי בני אתם את אחיכם אתן לכם
 לזה ואת הארץ תסחרו : ויהי הם מריקים שקיהם והנה
 איש צרור כספו בשקו וידאו את צרות כספיהם
 36 המה ואביהם ויראו : ויאמר אליהם יעקב אביהם
 אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן
 37 תקחו עלי היו כלנה : ויאמר ראובן אל אביו לאמר
 את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו
 38 על ידי ואני אשיבנו אליך : ויאמר לא ירד בני עמכם
 כי אחיו מר והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
 אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה :
 א והרעב כבד בארץ : ויהי כאשר כלו לאכל את
 2 השבר אשר הביאו מצרים ויאמר אליהם אביהם
 3 שבו שברו לנו מעט אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר
 העד העד בני האיש לאמר לא תראו פני בלתי
 4 אחיכם אתכם : אם ישך משלח את אחינו אתנו
 ה נרדה ונשברה לך אכל : ואם אינך משלח לא נרד
 כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם
 6 אתכם : ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד
 7 לאיש העוד לכם אח : ויאמרו שאל שאל האיש
 לנו ולמולדתנו לאמר העוד אחיכם חי היש לכם אח
 ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
 8 הורידו את אחיכם : ויאמר יהודה אל ישראל אבתי
 שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
 9 גם אנחנו גם אתה גם טפנו : אנכי אערבנו מירי
 תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
 וחטאתי

CAP. מג.
 XLIII.
 Secunda.

10 וְחַטָּאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים : כִּי לֹא־הִתְמַהֵּמְנוּ בְּךָ־
 עִתָּה שָׁבְנוּ זֶה פְעָמַיִם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם 11
 אִם־כֵּן אִפְּוֹא וְאֵת עֲשׂוּ קָחוּ מִמֶּרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם
 וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעַט צָרִי וּמֵעַט דְּבַשׁ נִבְאֵת וְלֹט
 בְּמִנִּים וּשְׁקָרִים : וּכְסָף מִשְׁנֵה קָחוּ כִּידְכֶם וְאֵת־ 12
 דְּכָסֶף הַמְּוָשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתֵיכֶם תִּשְׁיִבוּ כִּידְכֶם אֵלַי
 מִשְׁנֵה הוּא : וְאֵת־אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־ 13
 הָאִישׁ : וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם דְּחָמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח 14
 לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אֶחָד וְאֶת־בְּנִימִן וְאֲנִי כְּאִשֶׁר
 שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי : וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־דְּמִנְחָה הַזֹּאת 15
 וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לְקָחוּ בְּיָדָם וְאֶת־בְּנִימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ
 מִצְרַיִם וַיַּעֲמֵהוּ לִפְנֵי יוֹסֵף : וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־בְּנִימִן 16
 וַיֹּאמֶר לְאִשֶׁר עָל־בֵּיתוֹ הֵבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים
 הַבְּיָתָה וּטְבַח טֶבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים
 בְּצִהְרִים : וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כְּאִשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא 17
 הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף : וַיִּידְאוּ הָאֲנָשִׁים 18
 כִּי הוּבָאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבַּ
 כְּאֲמַתְחֹתֵינוּ בְּתַחֲלֵה אֲנַחְנוּ מוֹבָאִים לְהַתְנַלֵּל עָלֵינוּ
 וְלְהַתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלִקְחַת אֶתְנוּ לְעִבְרִים וְאֵת־חַמְדֵּינוּ :
 וַיִּגְשׂוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַדְּבָרוּ אֵלָיו פָּתַח 19
 הַבַּיִת : וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲרָנִי יָרֵד יֵרְדֵנוּ בְּתַחֲלֵה לְשֹׁבֵר־כֹּ
 אֲכָל : וְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹךְ וּנְפַתְחָה אֶת־ 21
 אֲמַתְחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתֵנוּ כְּסַפְּנוּ
 כְּמִשְׁקָלוֹ וְנִשְׁבּ אֲתוֹ בְּיָדֵנוּ : וּכְסָף אֶחָד הוֹרְדֵנוּ בְּיָדֵנוּ 22
 לְשֹׁבֵר־אֲכָל לֹא יִדְעֵנוּ מִי־עִם כְּסַפְּנוּ כְּאֲמַתְחֹתֵנוּ :
 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֵהִי אֲבִיכֶם 23
 נָתַן לָכֶם מִשְׁמֹן כְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כְּסַפְּכֶם כִּי אֵלַי וַיִּצְא
 אֱלֹהִים אֶת־שְׁמֵעוֹן : וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה 24

י ב א יוסף

יוסף ויהי-מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם :
 25 ויבינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו פי-
 26 שם יאכלו להם : ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את-
 המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה :
 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם היכן אשר
 28 אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
 29 עודנו חי ויקרו וישתחו : וישא עיניו וירא את בנימין
 אחיו בן-אמו ויאמר הורה אחיכם הקטן אשר אמרתם
 ל אלי ויאמר אלהים יחנה בני : וימרר יוסף כי נכמרו
 רחמיו אל-אחיו ויבקש לבכות ויבא החרדה ויבך
 31 שמה : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו להם :
 32 ושימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
 לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים להם
 33 כי תועבה הוא למצרים : וישבו לפניו הפכוד בכברתו
 והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל-רעהו :
 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן
 א ממשאת כלם חמש ירות וישכרו עמו : ויצו
 את-אשר על ביתו לאמר מלא את אמתרות האנשים
 אכר כאשר יוכלון שאת ושים כסף-איש בפי
 2 אמתחתו : ואת-נביעי נביעי הכסף תשים בפי אמתחת
 הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר :
 4 הבקר אור והאנשים שלחו המה והמרידם : הם יצאו
 את-העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על-ביתו
 קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
 ה שלמתם רעה תחת טובה : הלוא זה אשר ישתה
 2 אדני בו והוא נחש נחש בו הרעתם אשר עשיתם :
 6 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה : ויאמרו אליו
 למה ידבר אדני בדברים האלה חלילה לעבדך
 מעשות

וישתחו ק. v. 28. א. דגושה. v. 26.

CAP. מד.
XLIV.
Tertia.

מעשות כדבר הזה : הן כסף אשר מצאנו בפי 8
 אמתהויתנו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית
 אדניך כסף או זהב : אשר ימצא אתו מעבדיך ומת 9
 וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים : ויאמר גם-ערה י
 כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
 תהיו נקים : וימהרו ויורדו איש את-אמתחתו ארצה 11
 ויפתחו איש אמתחתו : ויהפיש בגדול החל ובקטן 12
 כלה וימצא הנביע באמתחת בנימן : ויקרעו שמלתם 13
 ויעמם איש על-חמרו וישבו העירה : ויבא יהודה 14
 ואחיו ביתר יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה :
 ויאמר להם יוסף מה-המעשה הוה אשר עשיתם 15
 הלוה ידעתם כי-נחש ינחש איש אשר כמני : ויאמר 16
 יהודה מה-נאמר לאדני מה-נדבר ומה-נצטרק
 האלהים מצא את-עון עבדיך הננו עבדים לאדני
 גם אנחנו גם אשר-נמצא הנביע בידו : ויאמר 17
 חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע
 בידו בוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל-
 אביכם : **ס ס ס יא 11**

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר-נא עבדך 18
 דבר באוני אדני ואל-יחר אפך בעבדך כי כמוך
 כפרעה : אדני שאר את-עבדיו לאמר היש-לכם אב 19
 או-אח : ונאמר אל-אדני יש-לנו אב זקן וילד זקנים כ
 קטן ואחיו מת ויתר הוא לברו לאמו ואביו אהבו :
 ותאמר אל-עבדיך הורדהו אלי ואשימרה עיני עליו : 21
 ונאמר אל-אדני לא-יוכל הנער לעזב את-אביו ועזב 22
 את-אביו ומת : ותאמר אל-עבדיך אם-לא ירד אחיכם 23
 הקטן אתכם לא תספון לראות פני : ויהי כי עלינו 24
 אל-עבדך אבי ונגד-לו את-דברי אדני : ויאמר אבינו כה
 שבו יג 3 א

קמץ בוק. 17. v. קמץ בוק. 10. v.

26 שבו שברו לנו מעט אכל : ויאמר לא נוכל לרדת
 אם יש אחינו הקטן אתנו ויודנו כי לא נוכל לראות
 27 פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו : ויאמר
 עבדך אבי אלנו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי
 28 אשתי : ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
 29 ולא ראיתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני
 וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה :
 ל ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו
 31 ונפשו קשורה בנפשו : והיה כראותו פי אין הנער
 ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו ביגון
 32 שאלה : כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר
 אם לא אביאנו אליך והטאתי לאבי כל הימים :
 33 ועתה ישב נפא עבדך תחת הנער עבד לארני והנער
 34 יעל עם אחיו : כי איך אעלה את אבי והנער איננו
 א אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי : ולא יכל
 יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל
 איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל
 2 אחיו : ויתן את קלו בכפי וישמעו מצרים וישמע
 3 בית פרעה : ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד
 אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו :
 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני
 ה יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה : ועתה
 אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנח
 6 כי למחיה שלחני אלהים לפניכם : כי זה שנתים
 הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין
 7 חריש וקציר : וישלחני אלהים לפניכם לשום
 לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
 8 גדלה : ועתה לא אתם שלחתם אתי

הנה

CAP. 44.45.
 ימה XLV.
 Tentationis
 exitus.

הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׁימֵנִי לְאָב לְפָרְעָה וּלְאֶדוֹן לְכָל־
בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : מִהֲרֹו וְעָלוּ אֶל־אָבִי 9
וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שָׁמַנִּי אֱלֹהִים לְאֶדוֹן
לְכָל־מִצְרַיִם רְדֵה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד : וַיֵּשְׁבֶת בְּאֶרֶץ־ 10
גִּשְׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי אֶתְּרָה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצֹאנֶךָ
וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ : וּכְלַכְלַתִּי אֶתְּךָ שֵׁם כִּי־עוֹד 11
חֲמֵשׁ שָׁנִים רַעֲב פֶּן־תּוֹרֵשׁ אֶתְּרָה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־
לְךָ : וְהִנֵּה עֵינַיִכֶם רְאוּרָת וְעֵינַי אַחִי בְנִימִן כִּי־פִי 12
הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם : וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כְּבוֹדִי 13
בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמְהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת־אָבִי הֵנָּה : וַיִּפֹּל עַל־צוּאְרֵי בְנֵימִן־אָחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימִן 14
בָּכָה עַל־צוּאְרָיו : וַיִּנְשֹׁק לְכָל־אָחִיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי 15
כֵן דִּבְרוּ אִחָיו אִתּוֹ : וְהִקְרָא נִשְׁמַע בַּיֵּת פָּרְעָה לֵאמֹר 16
בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיֵּיטֵב בְּעֵינַי פָּרְעָה וּבְעֵינַי עֲבָדָיו : וַיֹּאמֶר 17
פָּרְעָה אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֲחִיךָ זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־
בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרְצָה כְּנַעַן : וּקְחוּ אֶת־אֲבֵיכֶם 18
וְאִם־בְּתֵיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֶכְלֹוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ : וְאֶתְּרָה צִוִּיתָה זֹאת 19
עָשׂוּ קָחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיֵכֶם
וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבֵיכֶם וּבְאֵתֶם : וְעֵינַיִכֶם אֶל־תַּחֵם עַל־ 20
כָּלֵיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן 21
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פָרְעָה וַיִּתֵּן
לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ : לְכָלֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֶת 22
וּלְבְנֵימִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֶת :
וּלְאֲבִיו שְׁלַח כּוֹזָרָה עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נְשֵׂאִים מְטוֹב 23
מִצְרַיִם וַעֲשֹׂר אֶתְנֶנָּה נְשֵׂאת בָר וּלְחֵם וּמִזֶּן לְאֲבִיו
לְדֶרֶךְ : וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־ 24
תְּרַגְזוּ בְּדֶרֶךְ : וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־ 25
יַעֲקֹב

26 יַעֲקֹב אָבִיהֶם : וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי-הוּא
 מִשְׁלָל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לָבוּ כִּי לֹא-הָאֵמִין לָהֶם :
 27 וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל-דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים
 וַיֵּרָא אֶת-הָעֵגְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי
 28 רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רֵב עוֹד-יוֹסֵף בְּנֵי חַי
 א אֱלֹכָה וְאֶדְאַנּוּ בְּטַרְס אֲמוֹת : וַיִּפַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל-אֲשֶׁר-
 לוֹ וַיָּבֵא בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק :
 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 3 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֵל-
 4 תִּירָא מֵרָדָה מִצְרַיִמָה כִּי-לֹנִי גְדוֹל אֲשִׁימְךָ שָׁם : אָנֹכִי
 אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם-עֲלֶה וַיֹּסֵף יִשְׂרָאֵל
 ה יָדוּ עַל-עֵינָיִךְ : וַיִּקַּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אָבִיהֶם וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם
 6 בְּעֵגְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח פְּרָעָה לְשֵׂאת אֹתוֹ : וַיִּקְחוּ אֶת-
 מִקְנֵיהֶם וְאֶת-דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵאוּ
 7 מִצְרַיִמָה יַעֲקֹב וְכָל-זֶרְעוֹ אֹתוֹ : בְּנָיו וְכַנֵּי בְנָיו אֹתוֹ
 בְּנֹתָיו וְכַנּוֹת בְּנָיו וְכָל-זֶרְעוֹ הֵבִיא אֹתוֹ מִצְרַיִמָה :
 8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
 9 מִצְרַיִמָה יַעֲקֹב וְכַנֵּיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן : וְכַנֵּי רְאוּבֵן
 10 הַנּוֹךְ וּפְלִוָא וְחֶצְרֹן וְכֹרְמִי : וְכַנֵּי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין
 11 וְאֶהֱד וַיְכִין וְצַחֵר וְשִׂאוּל בְּנֵי-הַכְּנַעֲנִית : וְכַנֵּי לֵוִי גֵרְשׁוֹן
 12 קָהָת וּמְרָרִי : וְכַנֵּי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה וּפְרִז וְזֵרַח
 וַיְכַת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִי בְנֵי-פְרִז חֶצְרֹן וְחַמּוּר :
 13 וְכַנֵּי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וּפְוִיָּה וַיּוֹב וְשִׁמְרֹן : וְכַנֵּי זְבֻלֹן סֹרַד
 14 וְאֶלּוֹן וַיְחֵלְאֵל : אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 בְּפָדֵן אֲרָם וְאֶת דִּינָה כֹּתוּ כָּל-נַפְשׁ בְּנָיו וְכַנּוֹתָיו
 16 שְׁלִשִׁים וּשְׁלֹשׁ : וְכַנֵּי גַד צַפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאַצְבָּן עָרִי
 17 וְאַרְוֵדִי וְאַרְאֵלִי : וְכַנֵּי אֲשֶׁר יָמְנָה וַיְשׁוּה וַיְשׁוּי וְבִרְיעָה
 וַיְשֵׁרָה

CAP. מו.
 XLVI.
 Jacobi
 descensus in
 Aegyptum.

18 וְשָׂרָה אֲחֵתָם וּבְנֵי כְרִיעָה הֶבְרִי וּמְלֵכֵי־אֵל : אֱלֹהֵי בְנֵי
 זֶלְפָּחָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בָּתּוּ וַתֵּלֶד אֶת־אֱלֹהֵי
 19 לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁ : בְּנֵי רַחֵל אִשְׁתּוֹ יַעֲקֹב יוֹסֵף
 וּבְנֵימֵן : וַתֵּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָהּ לוֹ
 20 אֶסְנַת בַּת־פּוֹטִי פְרַע כַּהֵן אֵן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם :
 21 וּבְנֵי בְנֵימֵן בְּלַע וּבְכֹר וְאֶשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אַחֵי וּרְאֵשׁ
 22 סָפִים וְחָפִים וְאָרְדִי : אֱלֹהֵי בְנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 23 כָּל־נַפְשׁ אַרְבַּעַה עָשָׂר : וּבְנֵי רֵן הַשִּׁימֹן : וּבְנֵי נַפְתָּלִי
 24 יַחֲזָאֵל וְגוֹנִי וְיִצְרָר וְשִׁלֹּם : אֱלֹהֵי בְנֵי לֵיָּהָה אֲשֶׁר־נָתַן
 25 לָבֵן לְרַחֵל בָּתּוּ וַתֵּלֶד אֶת־אֱלֹהֵי לְיַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ
 26 שִׁבְעָה : כָּל־הַנַּפְשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִמִּצְרַיִם יָצְאוּ יָרְכוּ
 27 מִלִּבְרַנְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ : וּבְנֵי יוֹסֵף
 אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם כָּל־הַנַּפְשׁ לְבֵית־
 28 יַעֲקֹב הַבָּאָה מִמִּצְרַיִם שִׁבְעִים : וְאֶת־
 יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹתָ לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
 29 אֶרְצָה גִּשְׁן : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף כְּרַכְבָּתוֹ וַיַּעַל לְקִרְיַת־
 יִשְׂרָאֵל אֲבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל צוּרְאָיו וַיִּבְכֶּה
 עַל־צוּרְאָיו עוֹד : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמֹתָה לֵא
 30 הִפְעַם אַחֲרַי רְאוּתִי אֶת־פְּנֶיךָ כִּי עוֹדֶיךָ חַי : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־אָחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֲעִלָּה וְאֶגִּידָה לְפָרְעָה וְאֹמְרָה
 אֵלָיו אַחֵי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי :
 31 וְהָאֲנָשִׁים רָעִי צָאן כִּי־אֲנִשֵּׁי מִקְנֵה הָיוּ וְצֹאנִם וּבִקְרָם
 32 וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ : וְהִיא כִּי יִקְרָא לָכֶם פְּרַעָה
 33 וְאֹמֶר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם : וְאֹמְדָתֶם אֲנִשֵּׁי מִקְנֵה הָיוּ עֲבָדֶיךָ
 34 מִן־עוֹרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנָחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בְּעֵבֹר
 הַיָּשׁוּבִי בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי תֹעֲבַר מִצְרַיִם כָּל־דַּעַה צָאן :
 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגְדַּל לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחָיו וְצֹאנִם וּבִקְרָם א
 וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה בְּאֶרֶץ גִּשְׁן :
 יא L ומקצה

CAP. מז
 XLVII.
 Jacobi
 commora-
 tio in Ægy-
 pto ante
 morbum.

2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה :
 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל-
 פרעה רעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו :
 4 ויאמרו אל-פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
 לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען
 ה ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן : ויאמר פרעה
 6 אל יוסף לאמר אביך ואחיו באו אליך : ארץ
 מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך
 ואת אחיו ישבו בארץ גשן ואם ידעת וישבם
 אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי :
 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 8 יעקב את פרעה : ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני
 9 חייך : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
 ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
 י את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם : ויברך יעקב
 11 את פרעה ויצא מלפני פרעה : ויושב יוסף את אביו
 ואת אחיו ויתן להם אחוזה בארץ מצרים במיטב
 12 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה : ויכלכל
 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל-בית אביו להם לפי
 13 הטף : ולחם אין בכל הארץ כי כבוד הרעב מאד
 14 ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב : וילקט
 יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
 כנען בשובר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף
 15 ביתה פרעה : ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
 כנען ויבאו כל-מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
 16 ולמה נמות נגידך כי אפס כסף : ויאמר יוסף הבו
 17 מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו
 את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בפוסים
 ובמקנה

ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
 בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא : ותתם השנה 18
 ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נבחר
 מארני כי אם תם הכסף ומקנה הבמה אל ארני לא
 נשאר לפני ארני בלתי אם נותנו ואדמתנו : למה 19
 נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
 אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
 ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : ויקן כ
 יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים
 איש שדהו כי חזק עליהם הדעב ותהי הארץ לפרעה :
 ואת העם העביר אתו לערים מקצה נבול מצרים 21
 וער קצהו : רק אדמת הכהנים לא קנה כי חזק 22
 לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
 פרעה על כן לא מכרו את אדמתם : ויאמר יוסף 23
 אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
 לפרעה היא לכם זרע וזרעתם את האדמה : והיה 24
 בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הית יהיה
 לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל
 לטפכם : ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני ארני והיינו כח
 עבדים לפרעה : וישם אותה יוסף לחק עד היום הזה 26
 על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
 הכהנים לבדם לא היתה לפרעה : וישב ישדאל 27
 בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

מקנה חס
 צמח
 אדמה
 וימלוך

יב 12

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי 28
 יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר 29
 לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי

ועשית יאב 12
 v.28. Agnoscunt hic omnes Paraticham novam, non tamen relin-
 quunt spatium majus, quam unius vocis, vel quod restat lineæ, vid.
 Notas Hallenses ad h. l.

ועשית עמדי חסד ואמרת אל נא תקברני במצרים :
ל ושכבתי עם אבותי ותשאתני ממצרים וקברתני
31 בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר
השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש
המטה :

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים :
2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחוק
3 ישראל וישב על המטה : ויאמר יעקב אל יוסף אל
4 שדי נראה אלי בלתי בארץ כנען ויברך אתי : ויאמר
אלי הנני מפרך והרביתך ונתתך לקהל עמים ונתתי
ה את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחות עולם : ועתה
שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך
מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו
6 לי : ומולדתך אשר הולדת אתיהם לך יהיו על שם
7 אחיהם יקראו בנחלתם : ואני כבאי מפדן מתה עלי
רחל בארץ כנען בדרך בעוד כנרת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית להם :
8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה : ויאמר
יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
9 קחם נא אלי ואברכם : ועיני ישראל כבדו מוקן לא
יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם :
11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה
12 הראה אתי אלהים גם את זרעך : ויוצא יוסף אתם
13 מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה : ויקח יוסף את
שניהם את אפרים בימיו משמאל ישראל ואת
14 מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו : וישלח
ישראל את ימיו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר
ואת

Cap: סח
XLVIII.
Jacobi
marty.

Cap. סח
XLVIII.
Jacobi
marty.

...quod testat iacob, vid.

ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה
 הכבוד : ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר
 התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה
 אתי מעודי עד היום הזה : המלאך הגואל אתי מכל-
 רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי
 אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ : וירא יוסף כי-
 ישירת אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו
 ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על-
 ראש מנשה : ויאמר יוסף אל אביו לא בן אבי כי זה
 הבכור שים ימין על ראשו : וימאן אביו ויאמר ידעתי
 בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
 אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים :
 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר כ-
 ישמך אלהים כאפרים וכמנשה ושם את אפרים
 לפני מנשה : ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת
 והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
 אבותיכם : ואני נתתי לך שכר אחר על אחיך אשר
 לקחתי מיד הארץ בכרבי ובקשתי : פ
 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואני אדבר לכם את
 אשר יקרא אתכם באחרית הימים : הקבצו ושמעו
 בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם : ראובן בכרי
 אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עו : פחו
 במים אל תותר כי עליה משכבי אביך אז חללת
 יצועי עליה : פ
 שמעון ולוי אחים פלי חמס מברתיכם : בסדרם אל-
 תבא נפשי בקהלם אל תתח כברי כי באפם הרגו
 איש וברצונם עקרו שור : ארור אפם כי עו ועברתם
 כי קשתה אהלכם ביעקב ואפיצם בישראל : פ

CAP. מט
 XLIX.
 Jacobi
 benedictio-
 nes Pro-
 pheticæ.

יהודה

L 3

ויאמר יוסף אל בניו ויאמר האספו ואני אדבר לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים

8 יהודה אתה יורוק אחיך ידה בערף אביך ישתחוו לה
9 בני אביך : גור אריה יהודה מטרה בני עליה פרע רבין
10 כאריה וכלביא מי יקימנו : לא יסור שבט מיהודה
11 ומחקה מבין רגליו עד כייבא שילה ולו יקחת עמים :
12 אסרי לגפן עורה ולשרקה בני אתנו כבס בין לבשו
13 וברם ענבים סותה : חכלילי עינים מיין ולכן שנים
מחלב : פ
13 זבולן לחוף ימים ישפן והוא לחוף אנית וירכתו על-
צידן : פ
14 יששכר חמר נרם רבין בין המשפתיים : וירא מנחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
16 למס-עבד : ס הן ידן עמו כאחד שבטי
17 ישראל : יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשף
18 עקבי סוס ויפול רכבו אחור : לישועתך קויתי
19 יהוה : ס נד נרוד ינודנו והוא ינר עקב :
20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני-
21 מלך : ס נפתלי אילה שלחה תתן אמרי-
22 שפר : ס בן פרת יתן בן פרת עלי עין
23 בנות צעדה עלי שור : וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
24 חצים : ותשב באיתן קשתו ויפיו זרעי ידיו מירי אביר
כה יעקב משם רעה אבן ישראל : מאל אביר ויערה ואת
שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תהום רכצת
26 תחת ברכת שדים ורחם : ברכת אביר נברו על-
ברכת הורי עד תאורת גבעת עולם תהיין לראשיוסף
ולקדקד נזיר אחיו : פ
27 בנימין זאב ישרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל :
28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברה
אתם

בראש עמוד סימן ביה שמו . 8. v.
קמין בוק . 27. v. קמין בוק . 25. v. יסותו ק . 11. v.

אתם : ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי 29
קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי : במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ל
ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
מאת עפרון החתי לאחות קבר : שמה קברו את 31
אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה : מקנה השדה 32
והמערה אשר בו מאת בני חת : ויכל יעקב לצוה 33
את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל
עמיו : ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו : ויצו א
יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל : וימלאו לו ארבעים יוספי כן 8
ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום :
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר 4
אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
לאמר : אבי השביעני לאמר הנח אבני מת בקברי ה
אשר כרתי לו בארץ כנען שמה תקברני ועתה
אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה : ויאמר פרעה 6
עלה וקבר את אביו באשר השביעך : ויעל יוסף 7
לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים : וכל בית יוסף ואחיו ובית 8
אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן : ויעל 9
עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבוד מאד :
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספרו שם י
מספר גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים : וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן 11
האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן קרא
שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו לו 12
כן

CAP. 49 L.
Jacobi se
pultura.

13 בן כאשר צופ : וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדרה המכפלה אשר קנה אברהם את
השדרה לאחוזת קבר מאת עפרון החתי על פני
14 ממרא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
טו אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו : ויראו
אחי יוסף כי מרת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
16 והשב ישוב לנו את כל הרעה אשר נמלנו אתו : ויצו
17 את יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר : כה
תאמרו לי יוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי
רעה נמלוד ועתה שאת נא לפשע עבדי אלהי אביך
18 ויבך יוסף בדברים אליו : וילכו גם אחיו ויפללו לפניו
19 ויאמרו הגנו לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל
כ תיראו כי התחת אלהים אני : ואתם חשבתם עלי
רעה אלהים השכנה לטבה למען עשה ביום הזה
21 להחית עם רב : ועתה אל תיראו אנכי אבל אתכם
22 ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם : וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ויגער שנים :
23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
24 ילדו על ברבי יוסף : ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליתחך וליעקב :
כה וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
26 אתכם והעלתם את עצמותי מזה : וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים : חוק
המחוקק לא יזק

TA. 148

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים
וארבעה. אך לד סימן : וחציו ועל חרבך תחיה : ואותיות
ד אלפים ושלש מאות ותשעים וחמשה : ופרשיותיו יב. זה
שמי לעלם סימן : וסדריו מג גם ברוך יהיה סימן : ופרקיו נ.
יי חננו לך קוינו סימן : מניין הפתוחות שלשה וארבעים
והסתומות שמנה וארבעים. הכל תשעים ואחת פרשיות.
צא אתה וכל העם אשר ברנליך סימן :

T A 148

ST. J. H. S.

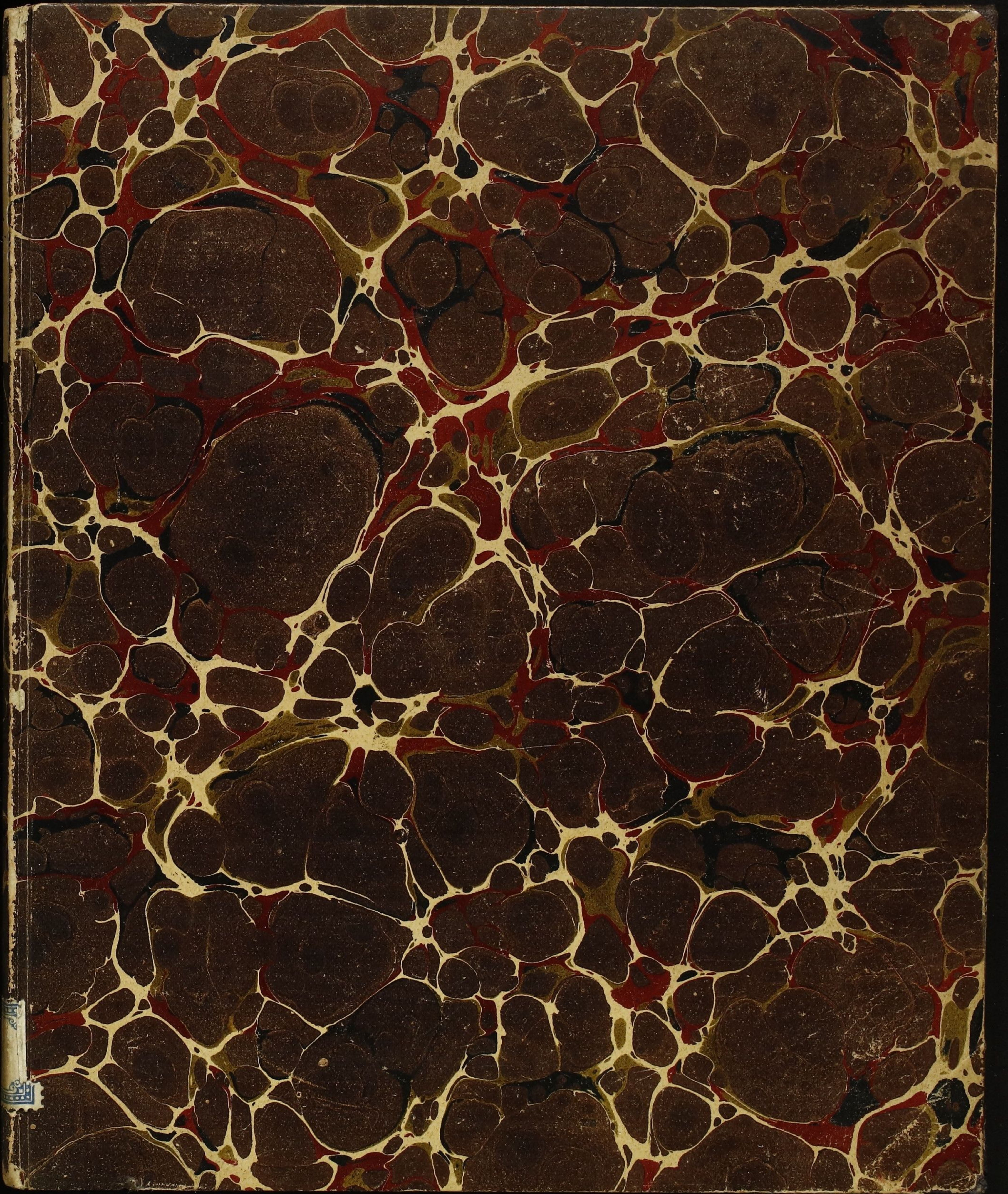

~~AI. 148.~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
~~AI. 148.~~
SIGNAT. MDCCCXIII.

I. A. 148.

VD 17

Gen. 49: 18.
לקי

ספר בראשית

hoc est

GENESIS HEBRAICE:

*Ex collatione antiquarum triumque
novissimarum Hebraicorum Bibliorum Edi-
tionum cum nonnullis Manuscriptis,
accurate edita*

à

M. Georgio Christiano Bürcklino.

Psal. CXII. v. I.

אשרי איש במצות יהוה חפץ מאד :

—

Francofurti ad Mœnum,

Impensis JOANNIS PHILIPPI ANDREÆ.

ANNO

כמלך עתיד לכדור לפק :

